

Armixxx

č. 20

Naši devátáci

Mgr. Jolana Hůrková, výchovná poradkyně

V letošním školním roce máme ve škole celkem 89 žáků, v 9. A 21 žáků, v 9. B 30, v 9. C 20 a ve třídě 9. D je 18 ukrajinských žáků.

V 1. kole přijímacího řízení si mohli dát žáci přihlášky buď na dvě střední školy nebo na jednu střední školu na dva různé obory, a to buď na gymnázium, na SOŠ (Střední odborná škola) nebo na SOU (Střední odborné učiliště). 9 žáků si dalo přihlášky na dvě gymnázia, 11 žáků na gymnázium a SOŠ, 5 žáků na SOŠ a SOU, 11 žáků na dva učební obory, ale nejvíce žáků se hlásilo na dvě SOŠ, a to celkem 53.

Vzhledem k velkému počtu vycházejících žáků z 9. tříd a malým kapacitám míst na středních školách ne všichni žáci byli přijati na střední školy po 1. kole přijímacího řízení. Z naší školy nebylo přijato ani na jednu školu celkem 24 žáků. Většina z nich pak využila možnost odvolání nebo možnosti dát si nové přihlášky na

střední školy ve 2. kole přijímacího řízení.

Nakonec na SOŠ bylo přijato 65 žáků, na gymnázia 6 a na SOU 17 žáků.

Jsem ráda, že jsou nakonec všichni žáci přijati na střední školy, i když ne všichni se dostali na své vytoužené obory. Přeji všem letošním devátákům, aby se jim na nových školách líbilo, aby úspěšně studovali, aby je zvolený obor zajímal a bavil. Taký pochopitelně to, aby tam potkali dobré lidi, ať už z řad učitelů nebo nových kamarádů.

Milí devátáci, i když už budete příští rok prváci, rozhodně to vůbec neznamená, že by se Vám brána naší školy uzavřela navždy. Přijďte se za námi kdykoli podívat a pochlubit se svými úspěchy, nebo třeba i zanádat nad tím, co se Vám úplně nedaří.

My na Arménské na vás určitě nezapomeneme!

Léto 2023

Milí čtenáři,

při čtení posledního čísla letošního školního roku zjistíte, že máme za sebou 10 měsíců pilné práce, což je 303 dnů plných zážitků, 7 272 hodin chviliek s přáteli, 436 320 minut úsměvů i chmur a 26 179 200 sekund nezapomenutelných aktivit, se kterými vás seznámíme v našem časopise.

Máme za sebou další školní rok, a zdá se nám, že zase uběhl neuvěřitelně rychle. Pro někoho to byl rok první: začtete se v časopise do článků, které popisují akce, které prožili právě žáci prvních tříd. A pro některé to byl rok poslední: zážitky těch, kteří po devíti letech naši školu opouštějí, jsou jistě nejsilnější... Dozvíte se, na kterou střední školu se dostali, anebo co zažili na své poslední škole v přírodě.

Jarní měsíce lákaly na výlety, po dlouhé době se uskutečnily dva zájezdy do Jižní Anglie a učitelé vyjeli v rámci Erasmu+ do Slovinska. Seznámíme vás s vítězi soutěží, ve kterých byli naši žáci úspěšní. Nebude chybět ani hodnocení armixové soutěže a vyhlášení letní Fotosoutěže.

Čísly jsme začali a jedním číslem i skončíme. Léto na naší polokouli trvá 93 dní a 14 hodin... proto neváhejte a užívejte si je plnými doušky! A jestliže při zaslouženém letním odpočinku najdete i chvíli na listování naším časopisem, budeme moc rádi.

Přejeme vám příjemné léto i příjemné čtení.

Vaše redakce

*Za celou školu Mgr. Jolana Hůrková, výchovná poradkyně;
foto Lukáš Polanský, 9. A*

Slovo ředitele

*„Vzdělávání mysli bez vzdělávání srdce
není žádné vzdělávání.“*

Aristoteles,
klasický řecký filozof, zakladatel západní filozofie,
384–321 př. n. l.

Vážení rodiče, milí žáci,

v rukou držíte letní číslo školního časopisu ARmixxx.

A tradiční otázka – co je u nás nového?

Pomalu končí jaro, které bylo letos více deštivé, což jistě ocenila příroda. Všichni se však těšíme na letní teploty, které budou signalizovat nadcházející konec školního roku. A ten se rychle blíží.

Máme za sebou zápisy do prvních tříd. Přihlásil se k nám rekordní počet prvňáčků, a proto budeme otvírat čtyři první třídy, a to je už velký závazek. Žáci devátých ročníků absolvovali přijímací řízení na střední školy a jsem velice rád, že mohu říct, že všichni jsou přijati. Věřím, že i když letos byl silnější populační ročník, že na školy, které si vysnili. Nervy to ale byly pro všechny zúčastněné. Letos se loučíme se čtyřmi devátými třídami a vzhledem k tomu, že jsem měl možnost je všechny učit, tak si dovoluji použít slovník vinaře, tj. že „letošní ročník se podařil“. Opouští nás mladí lidé, kterým jsme se snažili předat nejen naše vědomosti, ale i zkušenosti a dovednosti na jejich cestu životem. Tak hodně štěstí!

Končíme normální školní rok, ve kterém se žáci učili, soutěžili, závodili, výletovali. Je pravda, že si někdy i hráli. Někdy zase odmlouvali, trochu se prali, dělali nepravosti, neposlouchali nás ani rodiče. Ale vždy jsme se domluvili a věci vyřešili.

Na základě činnosti žákovského parlamentu si žáci mohli objednat kolekci školního oblečení s vybraným logem školy. Rovněž díky jeho činnosti jsme pořídili stoly pro stolní tenis, které žáci mohou využívat o velké přestávce, či v rámci výuky TV na terase školy.

V rámci projektu Erasmus+ měli naši zaměstnanci možnost vyjet na studijní pobyt do Slovinska a navštívit partnerské školy OŠ Naklo a OŠ Antona Ukmarja Koper. A u nás jsme přivítali jak slovinské kolegy, tak i žáky. Uzavíráme klasifikaci a žáci sklízí výsledky své práce.

A všechno, co jsme na naší škole v tomto období zažili a prožili, naleznete uvnitř časopisu.

zšarménská

A co naše budova?

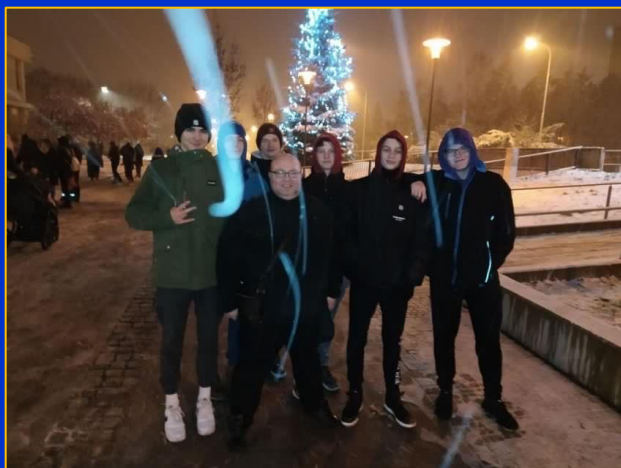
Koncem června začne oprava výměníkové stanice a vzhledem k velmi špatnému stavu střechy se začíná připravovat projektová dokumentace k její opravě. Vzhledem k velikosti oprav se jedná o investice MČ.

Jako škola jsme nyní opravili učebnu keramiky, a tak budeme moci od příštího školního roku tento kroužek otevřít.

Vážení rodiče, milí žáci, děkujeme vám všem za spolupráci v letošním školním roce a přejeme pěknou dovolenou a krásné dny plné odpočinku, radosti a letního slunce.

Tak a vzhůru na prázdniny!

Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

zšarménská

Kronika roku 2022/2023

Vedení školy

Mgr. Petr Holánek (ředitel školy)

Mgr. Alena Procházková (zástupce ředitele pro 1. stupeň)

Mgr. Roman Juránek (zástupce ředitele pro 2. stupeň)

Mgr. Jolana Hůrková (vedoucí školního poradenského pracoviště, výchovný poradce)

PhDr. Tatiana Petříková (vedoucí školní družiny)

Učitelé

1. stupeň

O. A – Bc. Ivana Cupalová (přípravná třída)
I. A – Mgr. Ivana Hájková
I. B – Mgr. Hana Fajtllová
I. C – Mgr. Vanda Lízalová
II. A – Mgr. Karla Robková
II. B – Mgr. Šárka Heroschová
III. A – Mgr. Lenka Vašíčková
III. B – Mgr. Jitka Remsová
III. C – Mgr. Irena Lidmilová (koordinátor EVVO)
IV. A – Mgr. Yvona Vráblíková
IV. B – Mgr. David Filipi
V. A – Mgr. Lucie Hubená
V. B – Mgr. Irena Stranyánková
V. C – Ing. Mgr. Karolína Nováková (metodik prevence)

2. stupeň

VI. A – Mgr. Martin Orság
VI. B – Mgr. Jiří Rossi
VI. C – Mgr. Pavel Koubek
VII. A – Mgr. Filip Švehlík
VII. B – Mgr. Alexandra Koupilová
VII. C – Ing. Mgr. Laura Stávková
VIII. A – Mgr. Kateřina Slezáková
VIII. B – Mgr. Olga Švajdová
VIII. C – Mgr. Jakub Staněk (koordinátor ICT)
IX. A – Mgr. Jolana Hůrková (výchovný poradce)
IX. B – Mgr. Jaromír Krejčí
IX. C – Mgr. Ivana Coufalová
IX. D – Mgr. Monika Komárková (metodik prevence)

Netřídní učitelé

Ing. Kristina Babincová
Mgr. Ivo Cenek
Mgr. Vlastimil Čiháček, Ph.D. (2. vyučující VII. C)
Mgr. Ha Anh Dangová
Bc. Barbora Divišová
Tomáš Doubrava (plavecký trenér)
Mgr. Vojtěch Hanák
Mgr. Josef Horký (plavecký trenér)
Mgr. Vladimír Malach (doučovatel)
Mgr. Jan Melichárek
Mgr. Olga Sychrová (školní psycholog)
Mgr. Kateřina Ševčíková

Asistenti a vychovatelé

Kristýna Bechtoldová (vychovatelka)
Jana Cendelínová (asistent pedagoga IV. A)
Veronika Halfarová (vychovatelka)
Ilona Havlátová (asistent pedagoga ŠD)

Mgr. Jaroslava Korcová (asistent pedagoga III. C)
Barbora Hradilová (asistent pedagoga III. B, vychovatelka)
Dominika Jahodová (asistent pedagoga VIII. C)
Bc. et Bc. Petra Kopřivová (asistent pedagoga III. A)
Bc. Monika Kouadjane (asistent pedagoga VI. C)
Petra Kunešová (vychovatelka)
Mgr. Renata Němcová (asistent pedagoga VIII. B)
Bc. Irena Cinádrová (vychovatelka)
PhDr. Tatiana Petříková (vedoucí školní družiny, statutární zástupce)
Bc. Kamila Reslová (asistent pedagoga IV. B)
Bc. Natálie Rivořová (asistent pedagoga I. C)
Hana Smejkalová Schöňová (asistent pedagoga VI. A)
Mária Stejkorová (asistent pedagoga I. B)
Soňa Kašková (asistent pedagoga VII. A)
Mgr. Veronika Vídeň (vychovatelka)
Kateřina Vondrová (asistent pedagoga VII. C)

Šprávní zaměstnanci

Kamila Richterová (sekretariát školy)
Ing. Jana Kyselová (ekonom školy)
Bc. Tomáš Staněk (školník)
Milan Šudák (zastupující školník)
Lenka Neumannová (vrátná)

Školní jídelna

Patricie Benešová (vedoucí školní jídelny)
Zuzana Trendlová (vedoucí kuchařka)
Jan Prachař – kuchař
Dagmar Bartóková
Hana Kalinová
Ivana Škrabánková
Ladislava Kovářová
Šárka Málková

Úklid

Iveta Škrabánková (vedoucí úklidu)
Vlasta Čapková
Vanda Holenková
Nicole Chadrabová
Ivana Rezková
Gabriela Vavřincová
Pavčina Bílá

Poděkování členům Žákovského parlamentu

Laura Štárková

Členové žákovského parlamentu 2022–23

Ráda bych touto cestou poděkovala všem zástupcům jednotlivých tříd naší školy, kteří se aktivně podíleli ve školním roce 2022–23 na práci v Žákovském parlamentu. Díky nim jsme se úspěšně zapojili do 3. ročníku PARO do škol, ve školní jídelně jsme mohli ochutnat netradiční pokrmy světových kuchyní, u oběda sedíme na židličkách, které jsme si sami vybrali, nosíme oděvy s logem školy, měli jsme možnost účastnit se spousty sportovních i jiných aktivit a podílet se vlastními nápady na zvelebování naší školy.

Poděkování patří rovněž všem trpělivým, ochotným a vstřícným pedagogickým pracovníkům, bez kterých bychom se při naší práci neobešli, a v neposlední řadě celému vedení základní školy, jelikož nám umožňuje zasahovat do plánů školy a podílet se na realizaci žákovských aktivit.

Na posledním zasedání letošního školního roku budou představeny nejlepší závěrečné práce našich deváťáků (IX. A: L. Foltin, L. Polanský; IX. B: P. Brandejs, B. Dokoupilová, O. Foltin, L. Odehnal, M. Rybka, F. Smejkal, J. Ukropec; IX. C: A. Kovaříková). Laťku nastavili skutečně vysoko a my věříme, že budou pro další ročníky motivací k nadstandardním výkonům.

Na závěr už snad jen nástin plánů, které stíráme na příští školní rok:

- Soutěž o nejlepší halloweenskou masku
- Barevný týden
- Vánoční strom
- Strašidelná škola
- Valentýn, „Hod' se do gala“
- Dražba
- Ponožkový den
- Master Chief
- Burza
- Den bez aktovek
- Vědomostní soutěž mezi ročníky
- Polštářová bitva
- Celoroční soutěž mezi třídami
- Námety na oživení přestávek

Pěkný zbytek červnových dní a vydařené prázdniny!

Autoři nejlepších závěrečných prací

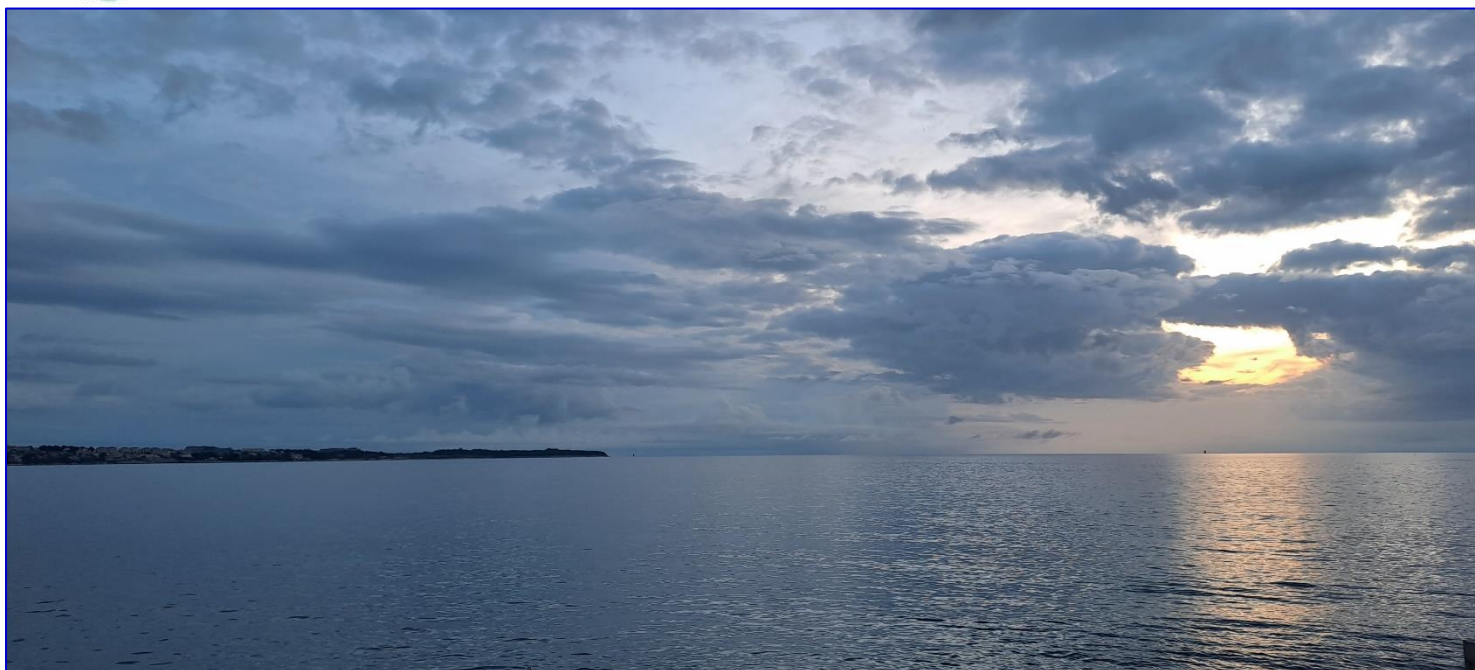
Vedení Žákovského parlamentu

Mobilita zaměstnanců ZŠ Arménská do Slovinska v rámci projektu Erasmus+

Ivana Coufalová, Jaromír Krejčí

Spolufinancováno
z programu Evropské unie
Erasmus+

Ve čtvrtek 4. 5. 2023 krátce před polednem vyrazilo 19 zaměstnanců ZŠ Arménská včetně vedoucí projektu Erasmus+ a tlumočnicka směrem na jih, do Slovinska, plnit jeden z úkolů projektu. Naše první zastavení bylo v Mariboru, druhém největším městě Slovinska, s největším počtem slunečních dnů. Zde se nachází nejstarší vinná réva na světě, více než 400 let stará, ve světě známá jako Stara Trta. V podvečer jsme se přesunuli do lázeňského města Zreče, známého svými termálními prameny. Druhý den nás přivítalo slunečné počasí a my se přesunuli do podhorského městečka Vitanje do vesmírného střediska Noordung. Při vstupu jsme si mohli popovídat s humanoidní robotkou Vitou, mimo jiné si prožít let v leteckém simulátoru, zjistit svou aktivitu mozku či procházet zajímavou expozicí s interaktivními prvky. Plni zážitků jsme se pak přesunuli do výšky 1517 metrů nad mořem do destinace Rogla-Pohorje. Tam jsme se pokochali záplavou fialových krokusů a žlutých podbělů v kontrastu s bílým sněhem. Poté jsme se již přesunuli na stezku v korunách stromů Pot med krošnjami Pohorje. Samotná stezka byla dlouhá 1043 metrů a ve výšce 37 metrů jsme mohli zhlédnout krásná panoramata i samotný Triglav. Cesta dolů z vrcholu stezky byla rychlá díky šedesáti metrovému tobogánu.

Vinice vystřídaly chmelnice a my navštívili městečko Žalec, kde byla pro nás pro Čechy neskutečná atrakce. Pivní fontána. Po příjemně prožitém dopoledni jsme vyjeli lanovkou na nádhernou náhorní plošinu Velká Planina v Kamnicko-savinjských

ERASMUS+ školní vzdělávání 2021-2027, v projektu KA121 SCH 000005366 „Cesty do Zelené Evropy 2“

Prohlášení o vyloučení právní odpovědnosti EK: Evropská komise neodpovídá za použití informací, jež toto sdělení obsahuje, vyjadřuje pouze názor autora.

Alpách. Procházeli jsme koberci fialových krokusů, obdivovali původní stavby, salaše, jarní květeny a neskutečné výhledy na okolní hory. V podvečer jsme se již procházeli hlavním městem Slovinska Lublaní a ochutnávali zdejší speciality.

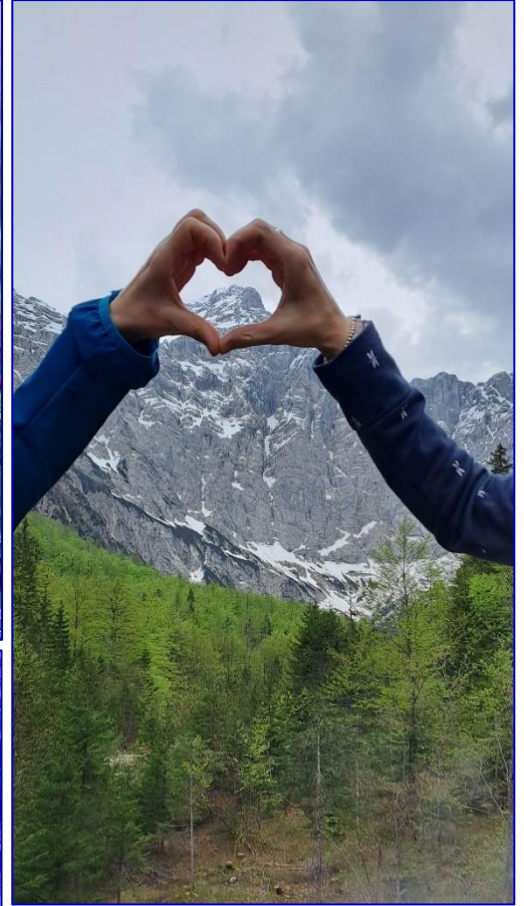
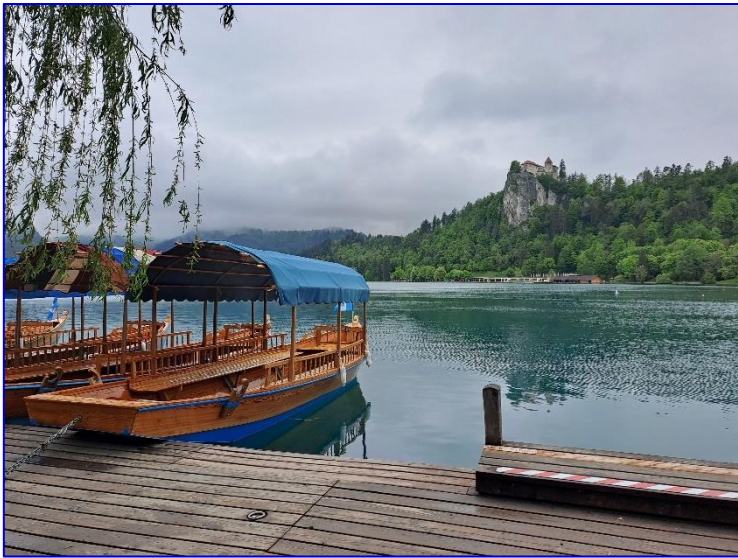
V neděli jsme očekávali den odpočinku, a tak jsme se vydali na „lov narcisů“. V malebné podhorské vesničce Planina Pod Goricou jsme ukořistili velké množství fotografií divoce rostoucích narcisů. Cestou k našemu nedělnímu nocování pod Triglavem jsme se zastavili u vodopádu Peričnik, prošli jsme pod stěnou vody prýstící z 50metrové výšky a přesunuli se k Aljaževovu domu, kde jsme nocovali. Ve velice chladném prostředí Julských Alp se nad námi tyčila největší hora Slovinska Triglav, měřící 2 864 m n. m. Citelně se ochladilo, začalo pršet a v tichu okolních hor jsme mohli slyšet hukot padajících lavin.

5. den našeho pobytu nás z Aljaževova domu zavedl nejprve k jezeru Bled, kde jsme ochutnali místní specialitu Kremšnitu, a poté už jsme mířili do naší partnerské školy do Nakla, kde jsme strávili dva příjemné dny. Ty byly vyplněny prohlídkami škol a školek spadajících pod OŠ Naklo, stínováním a náslechy ve škole, setkáním partnerských týmů a plánováním další spolupráce, ochutnávkou dobrot na biofarmě Poličarjeva Kmetija a také prohlídkou nedalekého města Kranj. Odtud jsme se vydali za skvosty Slovinska a postupně jsme obdivovali unikátní Cerknické jezero, které se v průběhu roku vyprazdňuje a zase naplňuje, i Postojenskou jeskyni, do které se jezdí vláčkem a jejíž dominantou je pětimetrový stalagmit nesoucí název Briliant.

Závěr našeho environmentálně-vzdělávacího projektu, který je spolufinancován z programu Evropské unie, jsme prožili na západě Slovinska. Bydleli jsme v mořské biologické stanici na pobřeží Jaderského moře a za naší druhou partnerskou školou jsme dojížděli do Koperu. Osnovna šola Antona Ukmarja nás velmi příjemně přijala. Po prohlídce rozlehlého areálu školy uvnitř i venku nás čekalo stínování v jednotlivých třídách, setkání s projektovým týmem, plánování další spolupráce, tvoření programu na mobility žáků v září 2023 a také společná vynikající večeře s našimi slovinskými kolegy, kdy jsme ochutnali i lanýže. Nezapomněli jsme navštívit i samotné město, které se může pyšnit majestátním přístavem, historickým jádrem i moderní infrastrukturou. Nadchlo nás i malebné přímořské městečko Piran, kde jsme zavítali do mořského akvária. Tam jsme si mohli vzít do rukou různé mořské živočichy a poznat je tak zblízka.

Úžasný, zajímavý i náročný program našeho projektu jsme zakončili koupáním v moři a společným hodnocením celého projektu. Ze Slovinska si vezeme domů spoustu skvělých a nezapomenutelných zážitků, nová přátelství, plno užitečných poznatků a chuť i nadále spolupracovat s našimi partnerskými školami v Naklu a v Koperu.

Zdravotník zotavovacích akcí

Yvona Vrábliková, Alexandra Koupilová, Kateřina Vondrová,
Kristina Babincová a Veronika Halfarová

Pětice pedagogických pracovníků se v květnu zúčastnila intenzivního čtyřdenního zdravotnického kurzu „Zdravotník zotavovacích akcí“. Kurz se konal v Obůrce u Blanska, počasí nám relativně přálo a co se týče zajištění stravy, nemáme co vytknout.

Seznámily jsme se se základy BOZP, s právy a povinnostmi zdravotníků zotavovacích akcí. Náplní kurzu byla jak teoretická, tak praktická část. Na těch teoretických jsme probírali anatomii a fyziologii lidského těla, péči o nemocné a zraněné a úrazy dětí, se kterými se můžeme setkat během akcí pořádaných školou i mimo školu. Velmi důležitou částí byla přednáška o první pomoci. Během praktické části jsme si vyzkoušeli KPR (nepřímou masáž srdce), ošetření a transport zraněného.

Kurz zdravotníka zotavovacích akcí bychom za sebe velmi doporučily těm, co si chtějí oživit či případně prohloubit znalosti v oblasti první pomoci či anatomie a fyziologie.

Co jsme si z kurzu odnesly? Certifikát zdravotníka zotavovacích akcí! 😊

A rada pro Vás?

Nebudte lhostejní, ale při pomoci myslíte také na svoji bezpečnost. Kdybyste se dostali do situace a museli provádět KPR, vzpomeňte si na rytmus písničky Rolničky, rolničky nebo Skákal pes přes oves, popř. Stayin' Alive.

S kozlíkem na cestách

Hana Fajtllová a prvňáčci z 1. B

V tělocvičně školy na nás čekalo hudební vystoupení „S kozlíkem na cestách“, při kterém jsme se seznámili s hudebním nástrojem dudy a projeli jsme s ním různé země Evropy.

Jen málokterý hudební nástroj tak odráží různorodost kultur, jako právě dudy. Jsou velmi prastarým starobyklým lidovým nástrojem, užívaným ve většině dudáckých regionů Čech a v sousedních oblastech Rakouska a Německa. Melodická píšťala má sedm hmatových otvorů, které umožňují hrát zavřeným prstokladem typickou středoevropskou dudáckou tónovou řadu v rozsahu neúplné noty. Vývod k melodické píšťale má tvar stylizované kozlí hlavičky, tvořící charakteristický znak tohoto nástroje. Basová píšťala (bordon, huk) je laděna o dvě oktávy níž než základní tón melodické píšťaly. Při hře visí přes rameno za zády hráče, případně vpředu před hráčem, jak tomu bylo u starších typů tohoto nástroje.

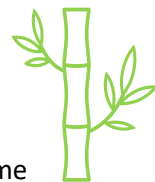
Pan dudák Ondřej Tryhuk a jeho manželka Lucka nám ukázali, že se na dudy dají hrát jak lidové písně, tak i moderní nebo klasická hudba. Krásně jsme si zaspívali a moc jsme se pobavili.

Den Země

Hana Fajtlová a prvňáčci z 1. B

Den Země je svátek, který má za cíl připomínat lidem, že nemáme jiný domov, měli bychom o něj pečovat a chránit ho. Den Země vznikl v USA spontánně jako ekologicky laděný svátek Země. Od roku 1990 k se oslavám dne Země přidala i Česká republika.

I my jsme se jako každý rok vydali tento svátek oslavit na Červený kopec. Studenti ze střední zahradnické školy si pro nás připravili spoustu aktivit, svítlo krásně sluníčko a my jsme si dopoledne krásně užili.

Už se těšíme na příští rok.

Včely - výukový program v Lužánkách

Hana Fajtllová a prvňáčci z 1. B

Do Lužánek na výukové programy nechodíme často, ale velmi rádi. Tentokrát jsme se šli na výukový program o včelách. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí např. kde a jak bydlí, kolik je druhů včel v úle. O několik zajímavostí se s Vámi podělíme:

- Včela má 3 oči
- Včela mává křídly rychlostí 180 mávnutí za vteřinu.
- Jedna včela nasbírá za celý svůj život asi 9 gramů medu.
- K nasbírání 0,5 kg medu pracuje 556 včel celý svůj život.
- K nasbírání 0,5 kg medu včely nalétají více jak 57 000 km, což je více jak jedenkrát kolem světa.
- Med se nevyrábí z pylu, ale z nektaru

Na závěr jsme se šli podívat do včelína. Ochutnali jsme med a pyl. Zjistili jsme, že pyl má různou barvu, podle toho, ze které kytky ho včelíčka posbírala.

Strašidelné Brno

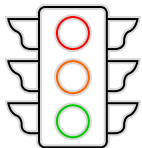
Hana Fajtllová a žáci z 1. A a 1. B

Znáte strašidelnou a tajuplnou historii města, ve kterém žijete? My prvňáčci už ano, a to díky paní Matulové, která nás provedla středem Brna po stopách stavitele Antonína Pilgrama. Cestou jsme potkali draka, kolo, křivou věžičku, neviditelný kostel, podzemí, katedrálu, zazděného radního, mincovnu, stříbrného skřítku, nemravného mužička. Dozvěděli jsme se, že v Brně byl Zelný, Uhelný a Rybí trh. Na závěr našeho putování jsme v Kostnici našli poklad – zlaté mince.

Po vyluštění záhady jsme se osvěžili na Moravském náměstí dobrou zmrzlinou.

Dopravní výchova

Hana Fajtlová a prvňáčci A+B (teda už skoro druháci 😊)

Dopravní předpisy jsme se naučili v teoretické části, kdy nás ve třídě navštívila paní lektorka, a proto jsme se ve středu vydali prověřit naše vědomosti na dopravní hřiště v Komíně. Cesta byla dobrodružná, museli jsme 2 x přestupovat a podle navigace jsme hledali hřiště, ale nakonec jsme uspěli 😊.

Rozdělili jsme se na cyklisty, koloběžkáře a chodce, což byli náš zraněný spolužák Martin a naše paní učitelky. Dostali jsme barevné vesty s číslicemi. Nejdřív jsme si hřiště prošli pěšky a zopakovali jsme si všechna pravidla a dopravní značky. A pak už helmy na hlavu a hurá do sedel 😊! Sluníčko nám krásně svítilo a my jsme se na hřišti perfektně vyřádili a unavili tak, že jsme některé museli v tramvaji budit, aby nejeli až na konečnou 😊. Tento výukový program vřele doporučujeme.

V jihlavské ZOO

Hana Fajtllová a cestovatelé z 1. A a 1. B

Hurá!!! Jedeme na výlet do ZOO. Nastoupili jsme do autobusu na ulici Lány, zamávali jsme Brnu a než jsme dozpívali písničku Když jsem já sloužil..., jsme byli na parkovišti u zoologické zahrady.

Prošli jsme Africkou savanu s krásnými žirafami, Australskou farmu s ledňáčky obrovskými a klokany, Babiččin dvoreček s domácími zvířaty.

Cestou jsme se občerstvili výbornou zmrzlinou a pokračovali jsme v našem putování přes Escondido, kde jsme viděli lenochoda, navštívili jsme Dům koček, Malay Medan a Himaláje, kde jsme viděli levharty sněžné a pandy červené.

Na konci zoologické zahrady jsme se naobědvali a proskotačili na hřišti. Cestou na zpět zahradou jsme se zastavili v obchůdku, kde jsme si koupili každý nějaké zvířátko, a tak nás do Brna jelo 2x více 😊.

Co nás naučila dopravní výchova

Adéla Brodská, Nela Veselská, Šimona Prudká, 3. A

foto Petra Kopřivová

Děti, pozor!

Nikdy nevstupujte na silnici, když se nerozhlédnete, jestli něco nejede! Na silnici musíme být opatrní a musíme znát pravidla. Když přecházíme přes přechod, tak se rozhlédneme doleva, doprava a zase doleva.

Pokud jedeme na kole, nejezdíme vedle sebe, ale za sebou. Při jízdě na kole dodržujte dopravní značky: když je tam třeba 10, tak to znamená, že můžeme jet jen desetikilometrovou rychlostí. Když jste na kruháci, vždycky jedte doleva, protože pokud zabočíte doprava, srazí vás auto!

Taky dospěláci musí dávat pozor na děti. Protože když jdete v klidu, tak to vaše dítě může utéct z chodníku na silnici.

Co potřebujete mít na kolo? Tak třeba ochranu na sebe: chrániče, helmu, dobrou obuv, sportovní oblečení a dobrý účes. Naše kolo musí mít řetěz a jeho ochranu, brzdy zadní a přední, odrazky oranžové na kolech a pedálech, červenou vzadu a bílé světlo vpředu. Dobrý je i košík a držák na pití.

A jak se líbilo naší 3. A na dopravním hřišti v Komíně?

Isi: „Bylo to tam super, bavilo mě to.“

Áďa B.: Já jsem si to užila, když jsem jela na kole, cítila jsem se volně, a když to skončilo, trochu mě to mrzelo.“

Dan H.: Mě to strašně, ale fakt strašně moc bavilo, na začátku nic moc, ale jak jsem vylezl na kolo, bylo to super.“

Ve světě nevidomých

Adéla Brodská, Julie Hryha, Isabella Karešová, Nikol Osvaldová, 3. A,
foto Petra Kopřivová

Zajímalo by vás, jaké je to být nevidomým člověkem? Naše třída měla možnost si to vyzkoušet.

V červnu nás navštívily dvě paní, které s nevidomými lidmi pracují ve své nadaci. Měly s sebou spoustu pomůcek, abychom si mohli vyzkoušet být nevidomými.

Přišla k nám paní a dala nám černou masku na oči. Dala před nás ponožky a museli jsme poslepu poznat, které k sobě patří. Jiné dvě spolužačky si museli vytáhnout všechny věci z pouzdra a zase je tam naskládat a měly na očích také masku. Měly to dost těžké. Niky a Áďa šly na chodbu a měly slepeckou hůl. Paní je zatočila a museli nejdřív obejít schody a dala nám brýle. Naučila nás se slepeckou holí pracovat. Radkovi a Honzovi zase daly černou masku, před ně dala skleničku a v ní byly drobné peníze a oni je měli poslepu spočítat.

V průběhu hodiny jsme si pomůcky vystřídali. Všichni jsme zjistili, že svět nevidomých není vůbec jednoduchý.

Zraková postižení

Anna Štyblíková, Kristýna Kolářková,
Filip Brandejs, Oskar Doležel, David Mešiarík, 3. B

9. června k nám přišly dvě paní ze střediska rané péče. Jedna z nich je maminka našeho spolužáka. Donesly nám slepeckou hůl a takové brýle, přes které nevidíme tak moc dobře, abychom si vyzkoušeli, jaké to je nemít zrak nebo špatně vidět.

Zkoušeli jsme poslepu hrát pexeso a s rozmazanými brýlemi jsme hráli zvukové pexeso. Vyzkoušeli jsme si bez zraku kreslit a psát. A psali jsme na takovou desku, která svítila. Nakonec jsme si ukázali, jak procvičit naše oči. A co nás bavilo nejvíc?

Anička: „Mě nejvíc bavilo psát na světlo a psát na tabuli.“

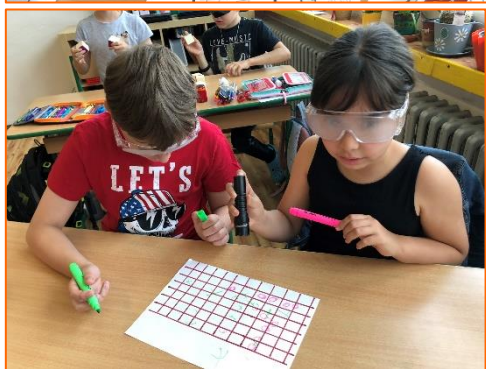
Kiki: „Mě nejvíc bavilo, jak jsme počítali peníze.“

David: „Asi mě bavilo vše.“

Oskar: „Mě nejvíc bavilo, jak se skládala slova na světlo.“

Filip: „Mě nejvíc bavilo počítat peníze.“

Být nevidomým není lehké, a proto se prosím neposmívejte těm, kteří jsou nevidomí.

Jak se máme v 3. B

Ivanna Janšta, Radim Studenčík a Jakub Janíček, 3. B

Před Velikonocemi jsme jeli do Linky Lužánky. Dělalí jsme tam výrobky, třeba velikonoční vejčička nebo velikonoční zajíčky ze dřeva. Z těsta jsme tvarovali sluníčka a ptáčky, a dokonce nám tam přinesli kuřátka. Byla moc krásná a cute (pozn. angl. roztomilá). Dokonce mi jedno kuřátko vyskočilo na hlavu, asi si myslelo, že moje hlava je jeho hnízdo. Vyfotil jsem si je a byli krásní. A taky nám přinesli masky. Strašně moc se mi tam líbilo, příští rok bych tam chtěl znovu.

3. A a 3. B zažily týmovou hru v Permoniu

Jan Jeřeta a Radek Juřica, 3. A, foto Jitka Remšová a Permonium

Důlní jezero, Sopka, Prales, Labyrint, Záchranářská štol. To jsou názvy některých atrakcí, které se nacházejí v zábavním i naučném parku Permonium, vybudovaném v prostorách bývalého oslavanského dolu Dukla. Naše dvě třídy 3. A a 3. B si zde ve čtvrtek 22. června zahrály týmovou hru Magic Permon I.

Jak tato hra probíhala? Dostali jsme hodinky, ve kterých bylo napsáno jméno týmu. Po areálu bylo rozmístěno několik tabletů. Když jsme k tabletu přiložili hodinky, tablet nám zadal úkol, který jsme museli splnit. Vždycky tam byl čtyřmístný kód. Po vyluštění všech kódů jsme splnili poslední úkol a běželi si na start vyzvednout svoji odměnu, malého kovového Permoníka.

Až jsme dodělali všechny úkoly, mohli jsme jít k jezírku, kam jsme omylem všichni spadli. Bylo to super.

Origami ve výuce

Kamila Řešlová, foto David Filipi

Co je to origami? A odkud se vzalo?

Předpokládá se, že origami k nám přišlo z Japonska. Jde o překládání papíru, kdy je výsledkem například papírový květ, zvíře, geometrické těleso aj. Nejde jen o relax při skládání! Výsledný výrobek můžeme využít doma jako dekoraci a moderní je také výroba šperků.

Origami může zpestřit i hodinu výtvarné výchovy nebo matematiky. Jde o hravý způsob pro rozvoj jemné motoriky, soustředění a rozvíjení logického myšlení.

Žáci ze 4. B si v pracovních činnostech vyzkoušeli přehýbání a skládání podle návodu. Dostali pestrobarevné čtverce, nalepovací očička a tvoření začalo. Některé výtvary měly sedm kroků, jiné deset, složitější i dvacet. Tempo si určoval každý sám, protože někteří žáci měli zkušenosti z kroužků, jiní tvořili poprvé.

Výtvary se moc povedly a na konci hodiny na nás koukaly nejrůznější druhy papírových ptáčků.

Přírodověda naruby aneb Když učí žáci

Lenka Vašičková, foto Tina Kotišová, 5. A

Tak trochu jiné hodiny přírodovědy si letos vyzkoušeli žáci 5. A. V průběhu roku nás jako cestovatelé doprovázeli putováním po celé zeměkouli, při němž nám představili pouště, savanu, tropické deštné lesy, subtropy, prémie i pampy, tundru či arktické oblasti. Povídání s prezentacemi plnými fotografií nebo i krátkých filmů se všem moc zdařily – mladí „cestovatelé“ ke svému úkolu přistoupili skutečně zodpovědně a jejich vyprávění obohatila o nové znalosti nejen ostatní spolužáky, ale často i učitelku 😊.

V závěru letošního učiva jsme se k projektu „Když učí žáci“ vrátili ještě jednou. Tentokrát jsme se zaměřili na témata, která nutí k ještě většímu zamyšlení a vytváření postojů pro další život. Vyslechli jsme si přednášky a přemýšleli o zdravém životním stylu, poučili se o návykových látkách a závislosti na automatech či počítačových hrách, zjistili jsme, jak se chovat při požáru a evakuaci, čeho se vyvarovat a na co se zaměřit při budování osobního bezpečí i jaké nás čekají nástrahy při mimořádných přírodních událostech nebo pobytu v přírodě.

Velmi pěkná byla i hodina zaměřená na běžné úrazy a jejich ošetření. Obě „učitelky“ tentokrát neváhaly a po výkladu s ukázkami se pustily s celou třídou do praktické části, při níž se celá třída mohla naučit ošetřovat různá poranění. Z této hodiny jsou i naše fotoukázky.

Angličtina nás baví

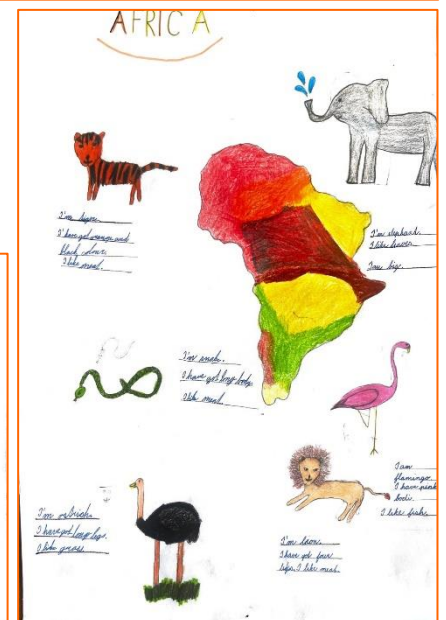
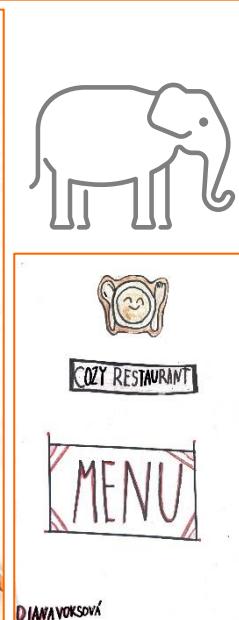
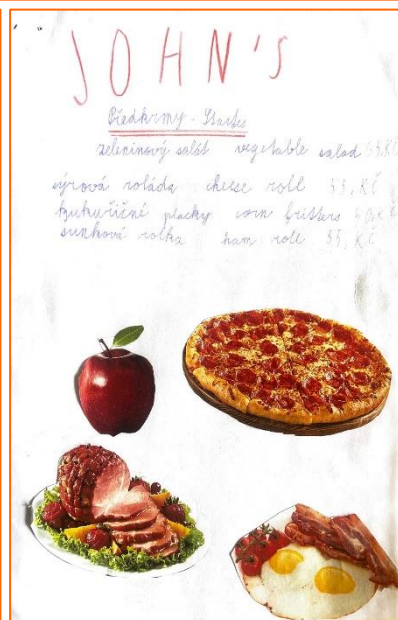
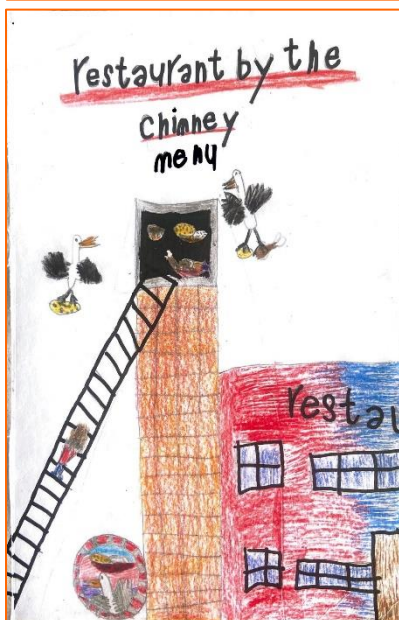
Ha Anh Dangová

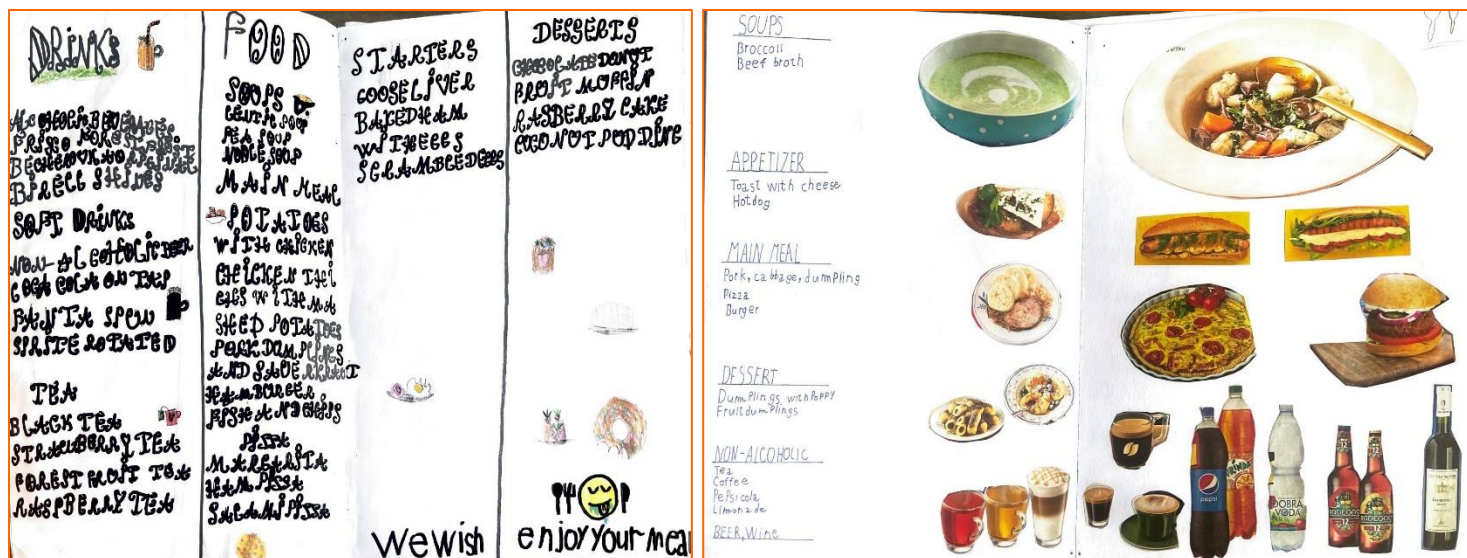

Tvoření a psaní projektů se osvědčily jako skvělý způsob, jak děti mohou použít svou fantazii, zároveň si zopakují probranou slovní zásobu a gramatické jevy a utvrdí se ve svých znalostech. Během pololetí jednotlivé ročníky pracovaly na rozličných tématech.

Ve třetích ročnících se mezi nejoblíbenější témata zařadily jídlo a zvířata. Děti měly za úkol vytvořit jídelní lístky do své restaurace. Za sebe mohu říci, že se velmi vydařily a že bych si jako zákazník určitě vybrala.

Dále měly vytvořit mini mapu, kde vyobrazily buď jeden, nebo více kontinentů a spolu s nimi namalovat a popsat zvířata z dané oblasti. Děti se dozvěděly nejen to, kde zvířata žijí, ale také co je jejich potravou a jak vypadají, tudíž si prohloubily znalosti i z jiných oblastí než jen té jazykové.

Anglická soutěž na prvním stupni

Ha Anh Dangová

Na konci března se na prvním stupni uskutečnilo první kolo anglické soutěže. Zúčastnili se ho všichni žáci třetích, čtvrtých a pátých ročníků. Vyzkoušeli si, na jaké úrovni jsou jejich znalosti anglického jazyka. Test obsahoval poslechové cvičení, dále pak cvičení zaměřené na čtení a psaní.

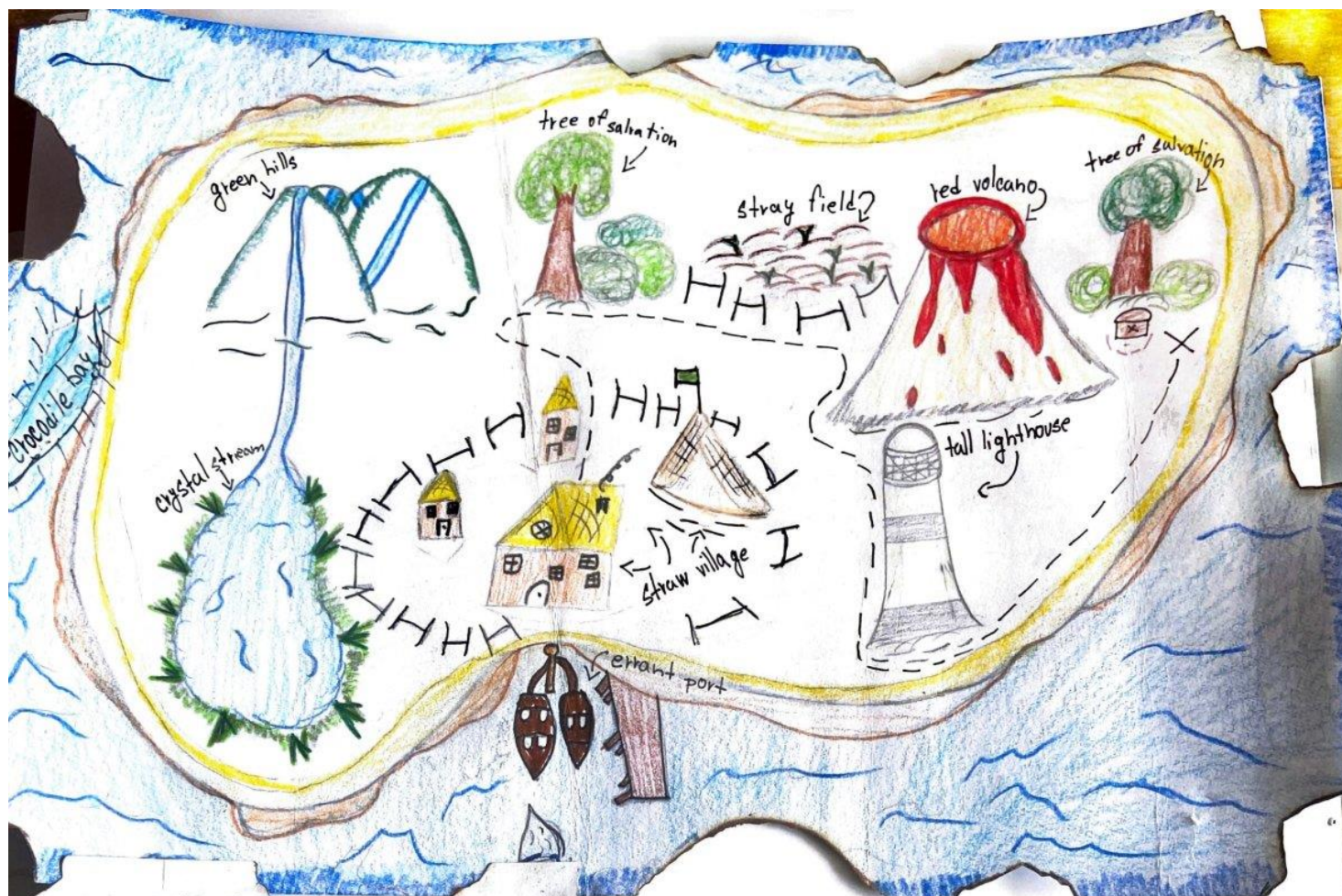
Ti žáci, kteří dosáhli nejlepších výsledků, postoupili do druhého kola, kde jsme si žáky prozkoušely na konverzační úrovni. Všichni prokázali velkou statečnost a bylo vidět i zapálení do angličtiny jako takové, což mě jako vyučující anglického jazyka moc těší.

Co se týče výsledků, v kategorii třetích ročníků obsadila třetí místo Kira Shevchuk ze 3.B, druhé místo Aneta Mikšová z 3. C, na děleném prvním místě se umístili Maxmilián Maulén a Diana Sapaeva ze 3. B. V kategorii čtvrtých ročníků se na třetím místě umístil Adam Vedlich ze 4. B, na druhém místě Jan Mikš ze 4. A a na prvním místě se umístil Stanislav Hanzl ze 4. B. V pátých ročnících se na třetím místě umístila Adéla Ondráčková z 5.B, na druhém Jiří Musil z 5. C a na prvním Marek Vošický rovněž z 5. C. Congratulations to all winners and good job everyone!

Treasure Island - projekt pátých ročníků

Ha Anh Dangová

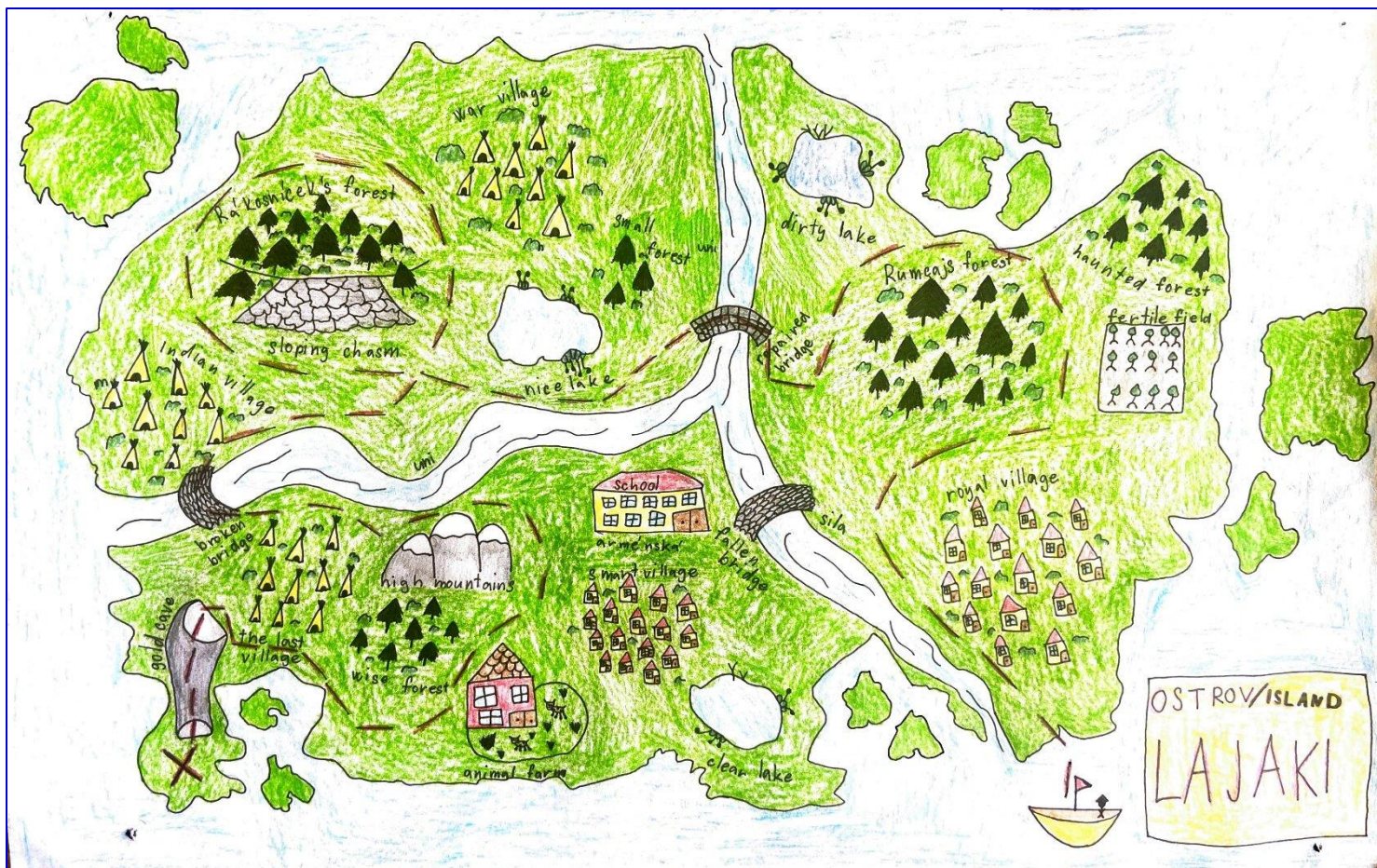

Go from straw village to
the tree of salvation afterwards
then to the stray field and
straight to the red volcano a few
steps ahead and at the
tall lighthouse to the right
and directly behind the house
directly under the tree of salvation
is the treasure

good luck!

V pátých ročnících měly děti za úkol vytvořit mapku ostrova, na kterém je ukrytý poklad. Ostrov anglicky zajímavě pojmenovaly, dále pak na ostrově vyznačily a popsaly věci vytvořené člověkem, např. vesnice, pyramidy, přístavy, někteří byli odvážní a na ostrově postavili i letiště. Další součást projektu tvořily objekty vytvořené přírodou, např. sopky, řeky, prales nebo třeba hory.

Žáci se nebáli upustit uzdu fantazii, někteří pro svá místa vybrali velmi originální pojmenování, které pak v hodině zdůvodnili jako součást mluvního cvičení. Jsem velmi ráda, že žáky vytváření projektů baví a že se dalším způsobem obohacují.

6. C vyráběla antistresový míček

Monika Komárková

Žáci z 6. C ve spolupráci s naší paní psycholožkou se domluvili na originální hodině výtvarné výchovy, ve které vyráběli antistresový míček. Práce jim šla pěkně od ruky, s nastalými problémy si hravě poradili a na konci se radovali z pěkného „antistresového“ výrobku, který jim jistě bude pomáhat překonávat stres a nervozitu.

I vy si doma můžete tento míček jednoduše vyrobit.

Budete potřebovat:

- nafukovací balonky (2 ks)
- hladkou mouku / rýži
- provázek, bavlnky
- trychtýř / nálevku / petlahev
- fixy

Návod na přípravu:

Nafoukněte trochu svůj balónek. Nemusíte moc, jen aby nebyly slepené stěny k sobě. Nachystejte si mouku a nasypejte například do malé petlahve. Přifouknutý balónek poté navlečte na hrdlo, přesypejte do něj mouku a pevně zavažte. Druhému balónku odstříhnete jeho konec (aby byl širší) a navlečte ho na první, aby se zabránilo případnému protržení výrobku. Na závěr si můžete svou antistresovou pomůcku zajímavě (vtipně) pomalovat nebo mu z provázků či vlny udělat vlasy. Pak už můžete vesele míček mačkat, házet si s ním nebo jen tak si hrát.

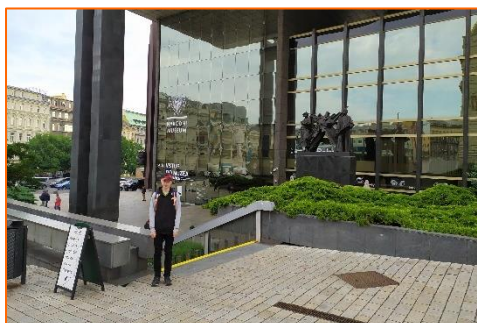
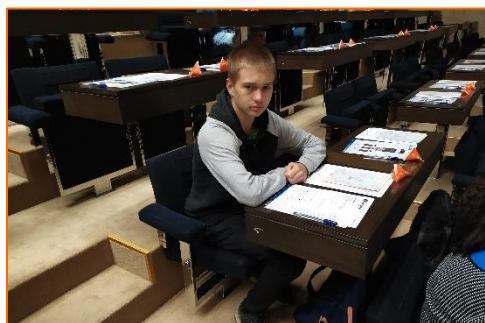
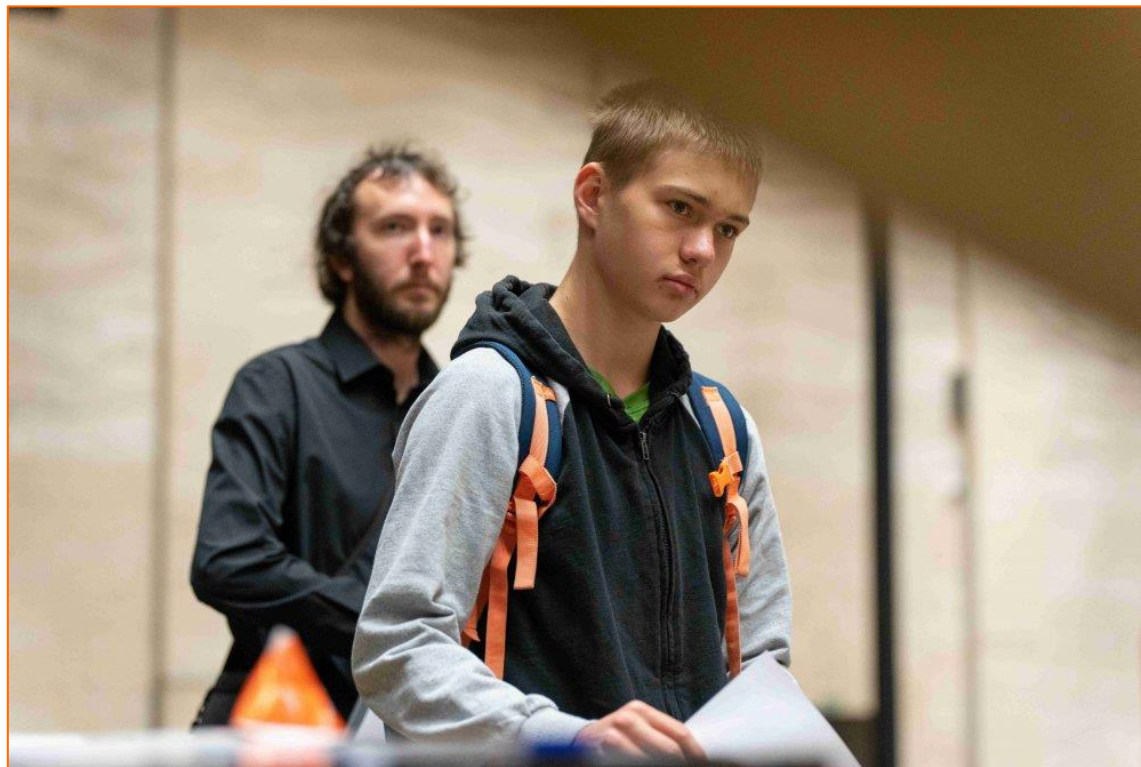
9. místo na celostátním finále soutěže Pangea

Jiří Rossi

Na letošním desátém kole matematické soutěže Pangea, pořádaném dne 16. 6. v Nové budově Národního muzea v Praze, měla naše škola velmi silné zastoupení v Martinu Blechovi ze třídy 7. A. Jako jediný účastník z Arménské se ve velké konkurenci probojoval až do finálového kola této prestižní soutěže, kde na něj čekaly obtížné početní a logické příklady s tematikou zvířat a dějin. Pro soutěžící i doprovod byl v reprezentativních prostorech budovy, která byla založena v roce 1936, připraven zajímavý program. Jako každý rok i letos byli patroni této soutěže slavné osobnosti, se kterými měli účastníci možnost besedovat. Patřili mezi ně František Kinský, potomek starého šlechtického rodu, a Miroslav Bobek, ředitel Zoo Praha.

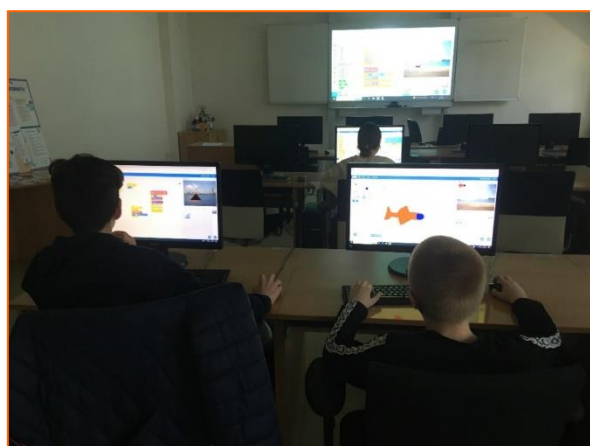
Ve finále se i přes ohromný stres Martin umístil na 9. místě ze všech žáků sedmých ročníků z celé České republiky.

Za kabinet matematiky Martinovi přejeme mnoho dalších, ještě lepších úspěchů!

Nová informatika

Vojtěch Hanák

Na naší škole jsme najeli na tzv. Novou informatiku. Žáci se v jejím rámci více zaměřují na oblasti informatiky, kterým nebyl dříve přikládán takový význam, které jsou však v moderní době nepostradatelné. Zvýšený důraz se klade na programování, robotiku a obecně rozvoj informatického myšlení žáků. V běžných hodinách 7. třídy tak například řeší spoustu problémů, od jednodušších, jako například vytvoření obrazce, kvízu, ovládání postav, až po složité komplexní úkoly, jako je tvorba plně funkčních her či pohádek. Svoje dovednosti a znalosti využijí nejen při programování robotů v dalších ročnících, ale i při práci s komplexnějšími a rozšířenějšími programovacími jazyky, např. Pythonem.

Poznávací a vzdělávací zájezd do jižní Anglie

Jan Melichárek + kolegyně

Naši žáci druhého stupně měli po mnoha letech příležitost vyjet na poznávací a vzdělávací zájezd do Velké Británie, do Londýna a Bruselu. Po letech covidu a zavřených hranicích byl zájem obrovský, takže se uskutečnily dva zájezdy, jeden pro mladší žáky (6.-8. třída) a druhý pro starší žáky (8.-9. třídy).

Po nočním přejezdu přes Německo jsme přijeli do **Bruselu**, hlavního města EU, kde jsme prošli historickým centrem města, podívali jsme se na hlavní náměstí a „čůrajícího chlapečka“, ochutnali jsme belgickou čokoládu, pralinky a wafle. Poté jsme jeli k Atomiu, symbolu Bruselu, které bylo postaveno při příležitosti Světové výstavy EXPO 1958. Prošli jsme vnitřkem modelu atomu a ochutnali jsme místní „frites“ neboli hranolky s omáčkou. Večer jsme přijeli na hotel ve francouzském přístavním městě **Calais**, který je kousek od přístavu a Eurotunelu do Anglie.

Druhý den ráno jsme se nalodili na trajekt směr **Dover** – Anglie. Po příjezdu na anglickou půdu jsme si přetočili hodiny o hodinu zpět a vyměnili eura za libry. Následovala prohlídka města Canterbury a nádherné gotické katedrály, odpoledne jsme absolvovali prohlídku královského paláce **Hampton Court Palace**, včetně velkého parku a bludiště. Večer následoval příjezd do jihoanglického přímořského města **Brightonu**, kde nás čekala večere na hotelu.

Další den jsme cestovali do města **Portsmouth**, kde jsme si prohlédli námořní muzeum a anglickou vlajkovou loď HMS Victory. Poté nás čekala moderní vyhlídková 168 metrů vysoká věž **Spinnaker Tower**, odkud byl úžasný výhled na přístav i okolní ostrovy. Žáci potom měli krátké osobní volno na pěší zóně. Odpoledne jsme prošli malebným hradem v městečku **Arundel** a jeho rozkvetlou zahradou. Na hotelu, který byl přímo u moře, jsme každé ráno ochutnali pravou anglickou snídani a francouzské croissanty.

V sobotu jsme podnikli celodenní výlet do **Londýna**. Prošli jsme historickým centrem města, od **Westminster Abbey** (Westminsterského opatství), kde se konala i korunovace anglického krále Karla III., přes parlamentní náměstí, kolem budov britského parlamentu a **Big Ben**, přes most a řeku Temži k **London Eye** – vyhlídkovému kolu. Následovala procházka po Mostě milénia od Shakespearovského divadla **Globe** ke katedrále **sv. Pavla**, návštěva areálu Toweru se zhlédnutím korunovačních klenotů a cesta podél Temže přes **Tower Bridge**, který jsme viděli zvedat se, což se nestává každý den.

Poslední den jsme strávili v přímořském lázeňském letovisku **Brightonu**, kde nás ještě čekala návštěva slavného **Royal Pavilonu**, který si v orientálním stylu dal vybudovat rozmařilý král Jiří IV. Dále měli žáci i možnost navštívit **Sea Life** (podmořský svět), pobýt na pláži či strávit osobní volno nákupem dárků a suvenýrů pro rodiče. Někteří ochutnali i místní čerstvé fish and chips. Ve večerních hodinách nás čekala dlouhá noční a celodenní cesta do České republiky.

Doufám, že se výlet žákům líbil, poznali nové země (Německo, Nizozemsko, Belgie, Francii a Anglii) a jejich kulturu a že je to obohatilo pro budoucí život.

Postřehy a zápisky od žáků:

Líbil se mi Londýn. Líbila se mi anglická snídaně a také jsem si koupil hezké dárky a suvenýry. Brighton byl zajímavý a molo se mi moc líbilo...

(žák z 8. A)

Zájezd do Anglie mě velmi zaujal. Dobré bylo, že jsme měli hodně volna, ale moc volna jsme neměli v Londýně. Památky byly také zajímavé, ale některé byly drahé a ani tam toho moc nebylo.

(žák z 8. A)

Bylo to vážně super, všichni jsme si to moc užili. Nejlepší byl Londýn. Moc se mi líbil Big Ben.

(žák z 7. A)

Co se mi líbilo? Tower, vyhlídková věž Spinaker, fish and chips, ice cream.

(žákyně z 6. A)

Nejlepší hrad byl Arundel. Další moc pěkná památka byl Tower a kousek dál se mi líbil Tower Bridge. Vlajková loď Victory byla velická a zajímavá, ale při vstupu na loď bylo lešení. Ze Spinaker Tower byl krásný výhled, byla tam prosklená podlaha (to se mi moc líbilo). Ze Spinaker Tower byla vidět i loď HMS Victory. Londýn byl ale nejlepší.

(Kristýna Papajoanu)

England was awesome, mainly London. Such a beautiful and big city. It was crazy first, when I saw people riding on the left of the road. All of the houses in the countryside or in the small towns were made by red bricks. Brighton was great. City by the sea, which was little bit cold, but I still washed in with my bare feet. But actually in London and in Brighton there were everywhere the gay signs.

(žák z 8. A)

Organizace byla špatná, Anglie byla krásná, ale plánování bylo udělané tak, že jsme se skoro ani nezastavili, protože v plánu bylo stihnout toho co nejvíce. V Londýně nebyl čas na oběd. Jenom pan učitel Melichárek byl skvělý, celkově učitelé byli v pohodě, ale pan učitel byl nejlepší. Hotel v Brightonu byl OK. Anglická snídaně byl největší „chálec“.

(redakčně zkráceno)

(žák z 8. A)

Líbil se mi hrad Arundel a Sea Life. Neměli jsme výhled na moře, což nám bylo trochu líto. Málo místa v autobuse. Líbily se mi procházky kolem moře.

(žákyně 7. A)

Líbilo se mi popravdě všechno, Belgie, Brusel, Francie a Anglie, ale nelíbilo se mi, že jsme byli moc dlouho v autobuse a že nebyl čas na oběd. Moře a ostatní památky byly hezké. V Belgii se mi líbila pralinkárna.

(žákyně z 6. B)

Líbilo se mi tam, ale nejvíce hrad Arundel a pláž. A ta loď. Některá jídla mohla být lepší. Bylo málo místa v autobusu. Počasí bylo skvělé, fajn učitelé a učitelky.

(žák ze 7. B)

Mně se tam líbilo to, že tam byl klid, hlavně od spolužáků. Dále památky, hlavně celý Londýn.

(žákyně ze 7. B)

Plusy...

levné a dobré jídlo
příjemné prostředí a teplota
malebná místa
historie dobrá
hezké hrady
holub
anglická snídaně
wc a sprcha na pokoji
kousek k moři

... a mínusy

dlouhé jízdy autobusem
žádné instagram od recepční
malej autobus
tvrdá sedadla
málo místa na nohy
toxická světla
předražená lod'
(anonym)

Sluncem zalitý poznávací zájezd do Velké Británie

Jaromír Krejčí

Také 9. a 8. třídy ZŠ Arménská se po letech půstu konečně dočkaly svého poznávacího zájezdu do jižní Anglie se zastávkou v Bruselu. Jednalo se o 2. turnus, o který byl, stejně jako o ten první, také velký zájem. Po celou dobu nám přálo i počasí, takže jsme si mohli vychutnat krásy Bruselu i Anglie do sytosti.

Noční cesta autobusem proběhla hladce a druhý den jsme se probudili na území Belgie, kde jsme navštívili hlavní město, Brusel. Projížděli jsme kolem budov Evropského parlamentu i Evropské komise. Obdivovali jsme Atomium, které znázorňuje model základní buňky krystalové mřížky železa, sahá do výšky 102 metrů a nabízí krásný výhled na město. Centrum této metropole jsme taktéž poctili svojí návštěvou a ochutnali jsme místní vynikající speciality - hranolky, vafle i pralinky. Nocleh jsme měli ve francouzském Lille a další den už nás čekala Anglie.

Na Britské ostrovy jsme pluli trajektem, posunuli jsme čas o hodinu zpět a už nás čekaly typické bílé útesy v Doveru, kde jsme navštívili i největší anglický středověký hrad z 12. století, který byl založen králem Jindřichem II. Poté jsme přešli do Canterbury, kde jsme z důvodu filmování nemohli navštívit místní katedrálu, nicméně jsme si ji vynahradili katedrálou v Chichesteru další den. Odpoledne jsme dojeli k našemu ubytování v Trleigh Hill, kde jsme měli polopenzi a kde jsme strávili tři noci.

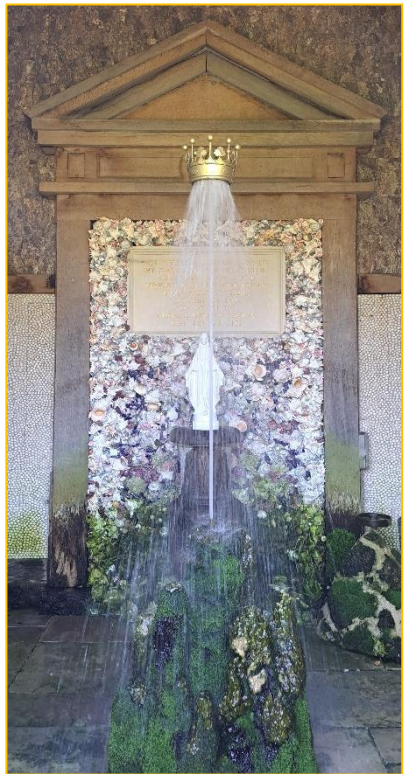

Ve středu nás uchvátil nádherný hrad v Arundelu založený v 11. století, který je nyní domovem vévody a vévodkyně z Norfolk. Součástí hradu jsou i rozsáhlé zahrady a strážní věže. Přes Chichester jsme se dostali až do přístavního města Portsmouth, kde jsme měli možnost navštívit námořní muzeum se slavnými bitevními loděmi HSM Victory, HSM Warrior i Mary Rose a také místní chloubu, 170 metrů vysokou věž, Spinnaker Tower.

Hlavní město Spojeného království Velké Británie a Severního Irska nás čekalo ve čtvrtek. Do Londýna jsme jeli již brzy ráno, abychom stihli co nejvíce památek. Začali jsme u Buckingham Palace, kde sídlí královská rodina. Poté jsme obdivovali Tower of London, středověkou pevnost, kde jsou mimo jiné umístěny i korunovační klenoty. Následoval slavný visutý a zvedací most Tower Bridge. Odpoledne jsme obdivovali krásy Londýna z London Eye (Millennium Wheel), jehož kabiny se dostanou do výšky 135 metrů. Putování hlavním městem jsme zakončili fotografováním u budov parlamentu s Big Benem i u nedalekého Westminsterského opatství, kde nedávno proběhla korunovace nového krále.

Páteční den patřil Brightonu, příjemnému přímořskému letovisku, kde jsme navštívili podmořské muzeum Sea Life, nejstarší fungující akvárium na světě s viktoriánskou architekturou 19. století a také budovu královského paláce postavenou v indosaracénském stylu. Odpoledne bylo osobní volno, které jsme využili k nákupu dárků, k relaxaci na pláži nebo k ochutnání tradičního anglického pokrmu fish & chips. Se spoustou zážitků jsme se navečer vydali na cestu domů do ČR s nočním trajektovým přejezdem kanálu La Manche.

Poznávací zájezd jsme si všichni moc užili, poznali jsme historická místa jak v Belgii, tak i v Anglii, typická anglická města i městečka, tamní kulturu a život. Z poznávacího zájezdu máme skvělé zážitky a budeme se těšit na další takové zahraniční výlety.

Pěvecká soutěž Lucie Hubená

Naši
umělci

Dne 3. 4. 2023 se na naší škole ZŠ Arménská konal 1. ročník pěvecké soutěže. Zpívám, zpíváš, zpíváme, kterého se účastnili žáci z 1. stupně. Zpěváčci soutěžili ve třech kategoriích: 0.–1. třídy, 2.–3. třídy, 4.–5. třídy. Jednotlivé třídy si uspořádaly během hudební výuky třídní kolo, ze kterého si vybraly tři nejlepší zpěváky. Nejúspěšnější zástupci tříd zazpívali povinnou píseň Já husárek malý a druhou lidovou písničku si zvolili sami. Soutěžící zpívali písně sólově a bez doprovodu. Sólová pěvecká vystoupení byla posuzována odbornou porotou. Cílem této soutěže je vyhledávat malé a nadané zpěváčky.

Vítězové jednotlivých kategorií jsou: Mathias Hodaň, Lea Havelková, Jonáš Kimlička, Elena Krčálová, Kryštof Mikolášek, Lilly Ann Polínková, Žofie Struhařová, Kristýna Šulcová, Valentina Messa. Všichni zúčastnění dostali sladké a věcné ceny.

Všem účastníkům gratulujeme a těšíme se na další ročník pěvecké soutěže.

Arménská má talent 2023

Jolana Hůrková

Jak je již tradicí na naší škole, proběhlo 4. května 1. kolo celoškolské soutěže Arménská má talent v učebně hudební výchovy. Do soutěže se přihlásilo celkem 77 soutěžících. Žáci předvedli svůj talent ve zpěvu, v tanci, ve hře na hudební nástroj, v recitaci, pantomimě, ale i třeba triky s hokejkou, jízdu na koloběžce či skládání Rubikovy kostky. Vystoupení žáků hodnotila porota složená z žáků 9. tříd a p. uč. Hůrková (učitelka HV). Rozhodování, koho poslat do 2. kola, bylo pro porotu opravdu těžké. Nakonec porota rozhodla o postupu 26 nejlepších vystoupení z 1. stupně a 16 vystoupení z 2. stupně.

2. kolo proběhlo v tělocvičně školy dne 17. 5. 2023, tentokrát i s diváky z řad našich učitelů a žáků.

Viděli jsme skvělých 42 vystoupení našich talentovaných žáků. I ve 2. kole neměla porota rozhodování lehké, protože soutěžící dali do svých vystoupení úplně vše. A jak nakonec tato talentová show dopadla?

1. stupeň

Na 1. stupni získali **1. místo** tito žáci: Valentyna Messa ze 4. A za krásně zazpívanou píseň Ricchi e Poveri, Karolína Fučíková z 5. C za krásné taneční vystoupení, Veronika Rozprýmová ze 3. C, která svým úžasným tancem ohromila žáky i učitele, a František Jančařík z 2. A za perfektní hru na kytaru.

2. místo získaly Vira Berezka z 2. B za zpěv ukrajinské písně Nezlamna, Barbora Bušová ze 4. B za píseň Pátá, Tereza Fišerová ze 3. A za hru na klavír, Adéla Brodská ze 3. A za hru na flétnu a Martina Vavroušková s Elen Vichtovou ze 4. A za zábavný tanec Macarena.

Na 3. místě se umístili Tomáš Jan Zapletal z 2. B, který suverénně a krásně zazpíval píseň od Voxela V naší ulici, Kristýna Fišerová z 5. A za hru na flétnu a Anna Kolaříková z 2. B za tanec na píseň Zootopie od Shakiry.

2. stupeň

Na 2. stupni **1. místo** obsadila Adéla Compel ze 6. C, která svým procítěným zpěvem okouzila porotu i diváky, Yehor Kotchetov ze 7. A se svým úžasným break dance a Tereza Kratochvílová z 9. A se skvělým akrobatickým vystoupením mažoretky.

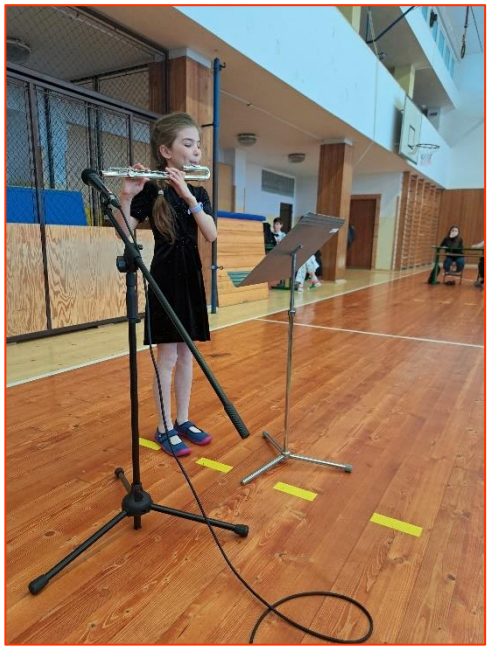
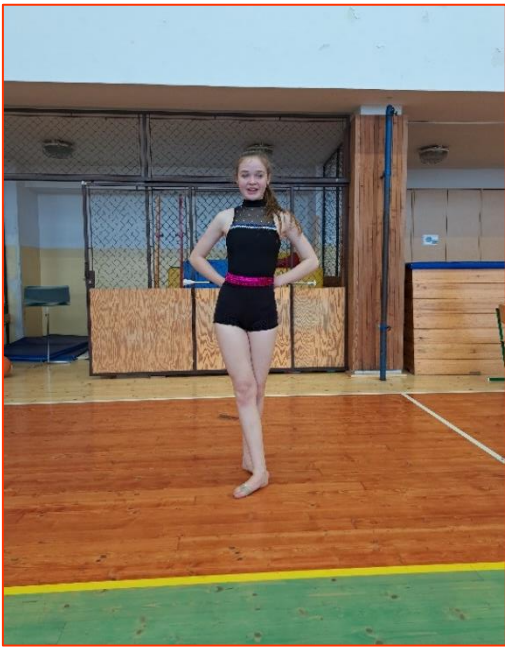
2. místo získala Anna Marie Dolinková z 9. B za zpěv, Eliška Hladišová z 6. B za nádherně zazpívanou píseň Zlatnická a trojice děvčat z 9. A – Veronika Hašková, Tereza Jarošová a Tereza Kratochvílová za tanec s židlemi.

Na 3. místě se umístili Tomáš Klička ze 7. B se svými triky s hokejkou a Patrik Brandejs z 9. B s písní Trezor.

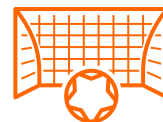
Všichni soutěžící dostali za svá skvělá a mnohdy opravdu náročná vystoupení diplomy a ceny.

Ještě jednou děkujeme všem účastníkům za jejich úžasná vystoupení, divákům za vytvoření super atmosféry a třídě 9. A za organizaci této soutěže.

V úterý 18. dubna se na obou halách Tatranu Bohunice konal turnaj ve florbalu žáků 1. stupně základních škol.

Naši školu reprezentovali chlapci z 3.–5. ročníků a družstvo tvořili Jakub Soukup, Radek Juřica, Marek Pachola, Marek Mezník, René Polák, Samuel Špenár, Tomáš Vráblík a Pavel Zvěřina.

V silné konkurenci šestnácti brněnských škol se naši hráči nenechali zahanbit a podali kvalitní výkon. Ze základní skupiny postoupili do čtvrtfinále a v posledním napínavém zápasu prohráli na nájezdy o jedinou branku. Obsadili tak pěkné šesté místo.

Celému týmu patří gratulace a poděkování za vzornou reprezentaci školy.

Městské kolo v lehkootletickém trojboji

Yvona Vrábliková

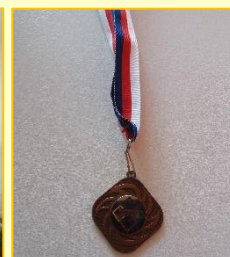
V úterý 20. června 2023 se na ZŠ Laštůvkova v Bystrci konaly lehkootletické závody žáků 3.–5. ročníků. V konkurenci dvaceti brněnských škol si naši žáci vedli velmi dobře. Nejlepší umístění získal **Simeon Lozanov** ze 3. C, který zvítězil v soutěži jednotlivců všech tří disciplín (hod kriketovým míčkem, skok do dálky a běh na 50 m). Bronzové medaile získala štafeta třetáků ve složení **David Compel** a **Marie Bartoňová** ze 3. B a **Simeon Lozanov** a **Veronika Rozprýmová** ze 3. C.

V kategorii starších žáků (4.–5. ročník) se nejlépe umístil **René Polák** z 5. A, který obdržel také bronzovou medaili v soutěži jednotlivců.

Všem závodníkům děkujeme za vzornou reprezentaci školy a gratulujeme k dosaženým výsledkům.

SuperCup baseball

Náš spolužák Honza Jeřeta ze 3. A soutěžil v největším mezinárodním turnaji v baseballu pro děti do 10 let, kde jeho tým skončil na krásném třetím místě. Honzu jsme pro vás vyzpovídali.

Ahoj Honzo, můžeš mi říct, jak se jmenuje největší basebalový turnaj do deseti let?

Turnaj se nazývá SuperCup.

Kdo byl váš největší soupeř?

Já hraji za Draky Brno a náš největší soupeř byli Hroši Brno. První zápas jsme je porazili 7:3 a druhý zápas jsme prohráli 14:5.

Které země jste měli ve skupině?

Ve skupině jsme měli Česko, Slovensko a Vídeň.

A jaké země se turnaje ještě účastnily?

London, Catalunya, Maďarsko, Polsko a Německo.

Nad kým jste vyhráli nejvíce?

Nejvíce jsme vyhráli nad Vídní 23:0.

Koho jste potkali v postupových fázích?

Německo, s kterým jsme nakonec prohráli 8:6.

Jak pro vás turnaj dopadl?

Získali jsme třetí místo.

Moc gratuluji a děkuji za rozhovor!

Radek Juřica, Armixxx, 3. A

Krajské kolo OVOV a ZŠ Arménská

Olga Švajdová

Letošní krajské kolo Odznaku všestrannosti olympijských vítězů (OVOV) se opět konalo v Brně v areálu Moravské Slavie 23. května a postoupilo do něj postoupilo nejen družstvo, ale i jednotlivci z naší školy. Bojovalo se v šesti disciplínách: běh na 60 m, skok daleký, hod míčkem, shyby, sedy-lehy a volitelné plavání, dribling nebo běh na 1000 m.

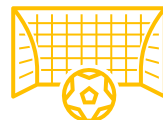
Družstvo ve složení Michaela Fedorková, Ema Zatloukalová, Lucie Nečasová, Valerie Zatloukalová, René Polák, Dan Nádvorník, Adam Řiháček a Oliver Hynek se umístilo na krásném 4. místě (závodilo 16 družstev). V soutěži jednotlivců si nejlépe vedl Adam Dastych, který získal 1. místo ve své kategorii a postoupil do republikového kola. Na druhých místech se umístili: Ema Zatloukalová, Valerie Vlková, René Polák, na třetím místě Klára Šamánková. Po sečtení všech bodů ve všech krajích ČR postoupilo i celé naše družstvo a Adam Řiháček do republikového finále.

Velkou zásluhu na organizaci celých závodů měli i naši žáci z 8. A, 8. B a 9. B, učitelé naší školy a posluchači FSpS, kteří pracovali jako rozhodčí a pomocníci na všech stanovištích. Všichni tak přispěli k pohodovému a rychlému průběhu celé akce. Všem závodníkům i pomocníkům děkujeme za skvělou sportovní atmosféru.

Fotbalový turnaj 7. tříd

Ivo Cenek

Dne 19. 5. se zúčastnili žáci naší školy fotbalového turnaje 7. tříd a mladších SCHOOL CUPU v Brně Tuřanech. V konkurenci 9 týmů jsme se umístili na 4. místě, přičemž ve skupině se nám podařilo vyhrát tři zápasy a porážku jsme utrpěli pouze s pozdějším vítězem celého turnaje, se ZŠ Novolíšeňskou. V naší skupině jsme se umístili na druhém místě, což nás poslalo do malého finále o 3. až 4. místo. Zde jsme narazili na soupeře ze ZŠ Měšťanská, kterému náš tým podlehl 3:0, takže nám zůstala bramborová medaile. Vzhledem k okolnosti, že převážná část našeho týmu byla z šestých tříd, a navíc jsme měli v týmu jako jediní dvě děvčata, považují 4. místo za skvělý úspěch.

Přestože všichni odevzdali na hřišti maximum, přece jen bych chtěl vyzvednout výkony našeho brankaře Honzy Pavlaty, který se blýskl mnoha zákroky hodnými ligy mistrů. Opravdovým vůdcem týmu byl náš kapitán Mira Štuk, který ve všech utkáních předvedl vynikající výkony. Skvěle rovněž zahráli Ivana Hřebíčková, Filip Tošnar, Yehor Kochetov a Matěj Kozák. Nicméně celému týmu děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy.

Mistrovství ČR v plavání

Josef Horký

Ve dnech 26.–28. května se v Liberci konalo Juniorské mistrovství ČR v plavání. Na této vrcholné akci výborně reprezentovali plavecké třídy při ZŠ Arménská a Kometu Brno dva naši studenti.

Valerie Vlková získala v kategorii mladších juniorů dvě bronzové medaile v osobních rekordech na 50 a 100 metrů volný způsob. V té samé kategorii mužů vybojoval Adam Rak bronzovou medaili na 200 metrů motýlek. Oba kromě mnoha osobních rekordů vyplavali i několikanásobnou účast v osmičlenném finále.

Gratulujeme a přejeme oběma mnoho úspěchů jak ve sportu, tak i ve studiu na střední škole, které je čeká po prázdninách.

Pohár rozhlasu s Českou spořitelnou

Alexandra Koupilová

Naše škola se zúčastnila atletických závodů družstev „Pohár českého rozhlasu“, které se konaly v Brně na stadionu Pod Palackého vrchem. Na obvodní kolo 3. 5. 2023 vyrazilo celkem 40 žáků z druhého stupně. Žáci byli rozděleni dle věku do čtyř kategorií a soutěžili v pěti disciplínách + štafeta.

Nejlepšího umístění dosáhlo družstvo chlapců 8.–9. třída, získali krásné 1. místo. Tímto úspěchem se nominovalo do finále okresního kola. Mladší žáci obsadili 5. místo, mladší žákyně 4. místo a starší žákyně 3. místo. Mimo jiné se také soutěžilo v jednotlivcích, i zde jsme měli úspěchy a někteří naši sportovci dosáhli na medailové pozice.

Medailové umístění v jednotlivcích

Starší žáci: Vojtěch Žlůva 3. místo běh 60 m a 3. místo běh 1500 m, Ondřej Zicha 1. místo a Adam Dastych 3. místo ve skoku vysokém, Hynek Žlůva 1. místo ve skoku dalekém

Mladší žákyně: Leontýna Hladká 1. místo běh 600 m, Michaela Fedorková 2. místo a Ivana Hřebíčková 3. místo v hodu kriketovým míčkem

Mladší žáci: Yehor Kochetov 2. místo ve skoku vysokém

Starší žákyně: Valerie Semotamová 3. místo ve skoku dalekém, Lucie Nečasová 2. místo a Valerie Vlková 3. místo ve vrhu koulí

Okresní kolo

Finále okresního kola proběhlo 11. 5. 2023 také v Brně. I zde se podařilo starším žákům podat velmi dobré výkony, obsadili 2. místo a zasloužili si postup do kola krajského, které se uskutečnilo v Břeclavi.

Medailové umístění jednotlivců v okresním kole

Adam Řiháček 2. místo běh 1500 m

Hynek Žlůva 3. místo ve skoku dalekém

Krajské kolo

Do Břeclavi jsme vyrazili 17. 5. 2023 ve složení A. Dastych, O. Zicha, R. Halouzka, R. Mesiarik, H. Žlůva, L. Janík, F. Kalina a A. Řiháček. V obvodním a okresním kole v Brně jsme si užili krásného slunečného počasí, ale do Břeclavi jsme odjížděli za vydatného deště a bohužel déšť nepolevil ani tam. To znamenalo podat nejen co nejlepší výkony v disciplínách, ale také překonat deštivé počasí. Žáci se nevzdali, a i přes nepřízeň počasí podali skvělé výkony. Bohužel to na medailové umístění nestačilo a družstvo skončilo na 9. místě v Jihomoravském kraji.

Medailové umístění v krajském kole

V jednotlivcích se nejlépe umístil Hynek Žlůva, a to v disciplíně skok daleký 3. místo v kraji.

Všem žákům děkujeme za reprezentaci školy a za úžasné sportovní výkony.

Plavci z Arménské na vrcholných závodech sezóny

Tomáš Doubrava

Celkem 20 plavců z naší školy se nominovalo na své vrcholné soutěže letní sezóny – Pohár Moravy jedenáctiletého žactva a Mistrovství dvanáctiletého, třináctiletého a čtrnáctiletého žactva. Na tyto akce pilně trénovali celé pololetí a jejich snaha se proměnila nejen v krásné osobní rekordy, ale také v medailová umístění.

Na **Poháru jedenáctiletých** v Havířově se nominovali dva naši plavci z 5. A Marek Vrážel a Vojta Poláček, který vybojoval 1 bronz.

Na **MČR dvanáctiletých**, které se konalo v Mladé Boleslavi byl nejúspěšnějším plavcem Albert Hynek, který se umístil celkem šestkrát na stupni vítězů. Ozdobil naši výpravu 1x bronzem, 2x stříbrem a 3x zlatem. Velmi úspěšní byli také borci ve štafetových závodech, když čtyřikrát zvítězili. I ostatní plavci ze 6. B se ale na závodech neztratili a přispěli pěknými osobními rekordy a krásnými umístěními.

Z **MČR třináctiletých a čtrnáctiletých** konaného v Plzni se o 7 medailí zasloužili Adam Řiháček a Oliver Hynek z 8. B. Na této akci také excelovala Ema Zatloukalová ze 7. B, která vybojovala 5 medailí.

Je třeba také nezapomenout na **Mistrovství ČR juniorů**, které se konalo již v dřívějším termínu v Liberci, a i tam naši plavci mohli slavit medailová umístění. Valerie Vlková vyplavala 2 bronzové medaile a Adam Rak bral také 1 bronz, oba z 9. B. Je to velký úspěch!

V závodech štafet se Kometáři umístili celkem sedmkrát a přivezli tak 7 medailí.

Dohromady tedy **naši plavci vyplavali na vrcholných akcích letní sezóny 28 medailí** – z toho 6 bronzových, 10 stříbrných a 16 zlatých, za což jim patří velký dík a také gratulace. Nutno podotknout, že tyto výsledky jsou skutečně velkým úspěchem, protože jsme své zástupce na stupních vítězů měli ve všech věkových kategoriích. Za úspěchy na těchto vrcholných akcích jim osobně poblahopřál i pan ředitel na setkání, které se uskutečnilo ve školním klubu, a dostali od něj i malou odměnu.

Úspěchy našich plavců za školní rok 2022/23

Tomáš Doubrava

Pohár Moravy jedenáctiletých, 3.–4. 12. 2022, Prostějov

Albert Hynek, 6. B	100Z	1. místo
	100M	1. místo
	100PZ	1. místo
	100VZ	1. místo
	200Z	1. místo
	200PZ	1. místo

Jan Kos, 6. B	200P	1. místo
	100P	1. místo
	200PZ	3. místo

Martin Sponer, 6. B	200P	3. místo
---------------------	------	----------

Jan Švanda, 6. B	100Z	3. místo
	400VZ	3. místo
	50M	2. místo
	800VZ	2. místo

Viktor Vopálka, 6. B	200P	2. místo
	100P	3. místo

Zimní Mistrovství ČR 12letého žactva, 10.–11. 12. 2022, Prostějov

Ema Zatloukalová, 7. B	200VZ	2. místo
	50VZ	1. místo
	200PZ	3. místo
	100M	1. místo
	100VZ	1. místo

Zimní Mistrovství ČR 13letého žactva, 10.–11. 12. 2022, Trutnov

Oliver Hynek, 8. B	200VZ	1. místo
	400VZ	1. místo
	200PZ	1. místo
	100M	1. místo
	400PZ	1. místo

Adam Řiháček, 8. B	100P	2. místo
	100PZ	1. místo
	200PZ	2. místo
	1500VZ	1. místo
	200Z	2. místo
	400PZ	1. místo

Pohár Moravy jedenáctiletých, 6. 6. 2023, Havířov

Vojtěch Poláček, 5. A	200VZ	3. místo
-----------------------	-------	----------

Letní Mistrovství ČR 12letého žactva, 17.–18. 6. 2023, Mladá Boleslav

Albert Hynek, 6. B	200VZ	2. místo
	100PZ	1. místo
	200PZ	2. místo
	100Z	1. místo
	200Z	1. místo
	100M	3. místo

Letní Mistrovství ČR 13 a 14letého žactva, 17.–18. 6. 2023, Plzeň

Ema Zatloukalová, 7. B	50VZ	2. místo
	100VZ	2. místo
	100M	1. místo
	200PZ	2. místo
	200VZ	3. místo

Oliver Hynek, 8. B	400VZ	2. místo
	100VZ	2. místo
	200Z	1. místo
	100Z	1. místo
	200PZ	1. místo

Adam Řiháček, 8. B	400PZ	1. místo
	100M	1. místo

Letní Mistrovství ČR juniorů, 26.–28. 5. 2023, Liberec

Valerie Vlková, 9. B	50VZ	3. místo
	100VZ	3. místo

Adam Rak, 9. B	200M	3. místo
----------------	------	----------

Gratulujeme!

Boloňské špagety s mletým masem

Jan Melichárek a žáci v hodinách vaření

Naši
kuchaři

V naší pravidelné rubrice vám tentokrát přinášíme recept na jídlo, které mezi žáky patří k těm nejoblíbenějším. Vyzkoušejte náš recept a pochutnejte si námi!

Ingredience pro 4 osoby:

4 stroužky česneku
3 ks rajčata /1 sklenice rajčatového protlaku
1 ks cibule
1 hrnek voda
1 sklenice kečup
1 balíček špagety
1 ks paprika zelená
1 balíček mleté maso
400 g tvrdý sýr eidam
olej – podle potřeby
sůl
koření
pepř

Postup přípravy

1. Dáme vařit vodu osolenou na špagety. Když se bude voda vařit, vložíme špagety a dle návodu je uvaříme. Poté scedíme.
2. Mezitím si středně velkého hrnce nalijeme trošku oleje, přidáme nejmenší nakrájenou cibuli a nadrobno pokrájený česnek, mícháme. Až bude cibule sklovitá, přidáme mleté maso a necháme osmažit.
3. Do hrnce s mletým masem nalijeme kečup a pořádně promícháme. Nakrájíme si na menší kousky rajčata a papriku a přidáme k mletému masu, opět pořádně promícháme.
4. Do hrnce přidáme trochu vody, aby papriky změkly a zároveň se nám mezitím nevyvařil všechnen kečup. Když je paprika dostatečně měkká, okořeníme dle vlastní chuti kořením a trochou soli.
5. Pokud je omáčky málo, jde přidat i rajčatový protlak, ale pozor, je kyselější než kečup, tak nezapomene omáčku ochutnat a popřípadě ji trochu osladit. Jsme-li spokojeni s chutí boloňské omáčky a měkostí paprik a rajčat, omáčku přiklopíme a vypneme hořák, ale omáčku nesundáváme z hořáku.
6. Nastrouháme sýr a můžeme servírovat. Dobrou chuť!

Jak jsme se chystali na přijímačky

Rozhovory Armixxu

Pátáci a přijímačky na osmileté gymnázium

Jsmo ve třídě 5. A a ptáme se Jany Dvořákové, Kristýny Fišerové, Tomáše Chudíka, Lukáše Prudkého a Venduly Urbánkové, jaké to bylo u přijímaček na osmileté gymnázium a jak se připravovali na zkoušky.

Na jaké gymnázia jste se hlásili?

Kiki – hlásila jsem se na Eko gymnázium Labská a Jarošku

Jana – já jsem se hlásila také na Eko gymnázium Labská a na Vejrostovu v Bystrci

Vendy – hlásila jsem se na Vejrostovu v Bystrci a na Terezy Novákové do Řečovic

Tom – já se hlásil na Jarošku a na Lercha

Luky – já jsem se hlásil na Eko gymnázium a Vejrostovu v Bystrci

Byli jste si školu prohlédnout?

Kiki – ano, když jsem tam byla na přijímačkách, tak jsem si ji rovnou prohlédla

Jana – já jsem byla na dni otevřených dveří na obou školách

Vendy – já jsem si prohlédla školy až na přijímačkách

Tom – já si to nepamatuji 😊

Luky – ne

Jak se vám školy líbily?

Kiki – líbily se mi obě školy, ale víc sympatičtější mi byla Eko

Jana – mně byly sympatické obě, ale Vejrostova byla taková moc velká

Vendy – mně se líbily obě školy a lepší pro mě byla Vejrostova, protože byla větší a modernější

Tom – mě stejně

Luky – lepší byla Eko

Jak jste se připravovali na zkoušky?

Kiki – po pravdě jsem se moc nepřipravovala, udělala jsem si pár testů, které jsem si půjčila od kámošky

Jana – já jsem se trochu připravovala, měla jsem přípravu na počítači. Vždycky v pondělí a ve středu mi paní poslala video s látkou a test na procvičení.

Vendy – dalo by se říct, že jsem měla soukromou učitelku. Byla to mamky kamarádka, se kterou jsem dělala všechny ty testy.

Tom – moc jsem se nepřipravoval

Luky – měl jsem přípravný sešit na matiku a češtinu

Co jste sebou měli pro štěstí?

Kiki – pytlíček Jojo bonbónů 😊

Jana – já jsem dostala sloníka pro štěstí

Vendy – moje šťastné ponožky 😊

Tom – nic

Luky – nic

Co vám víc šlo? Čeština nebo matematika?

Kiki – lepší byla čeština

Jana – mně šla mnohem víc čeština než matika

Vendy – na jednom gymlu mně šla víc čeština a na druhém matika

Tom – mně šla víc matika

Luky – čeština

Byli jste nervózní?

Kiki – ano, strašně

Jana – fakt hodně

Vendy – ano, ale snažila jsem se rozptýlovat něčím jiným

Tom – ne

Luky – asi ne

Báli jste se, že něco pokazíte?

Kiki – ano, hlavně jsem se bála o matiku a nějaká cvičení, co mi nešla v češtině

Jana – bála jsem se, abych to v matice narýsovala dobře

Vendy – já jsem se bála, že všechny moje škrtnice v zápisovém lístku přístroj nepřečte

Tom – já jsem se bál toho stejného

Luky – já měl taky obavy, že to nepřečtou

Jste rádi, že to máte za sebou?

Kiki – ano, strašně

Jana – hodně, jsem moc ráda

Vendy – jsem ráda, bylo to hodně stresující

Tom – asi jo

Luky – jo

Dostali jste se na gympl?

Kiki – ne, nedostala

Jana – ano, dostala jsem se na Eko gymnázium Labská

Vendy – ano, dostala jsem se na Vejrostovu do Bystrce

Tom – ne

Luky – ne

Děkujeme za rozhovor a ať se vám daří!

Adéla Dvořáková, Julie Hryha, Isabella Karešová,
Armixxx, 3. A

A co přijímačky z deváté třídy?

Na pocity z přijímacích zkoušek jsme se ptali žáků 9. B.

Na jakou školu jsi dělal přijímačky, přišly ti lehké?

Dělal jsem přijímačky na Olomouckou obor strojírenství, Gymnázium L. Daňka a Moravský Krumlov na Dopravní a Techniku obor technické lyceum. A jako ty přijímačky byly tak napůl těžké, spíš mi nedávaly smysl...

Jak se liší letošní přijímačky od předchozích?

To netuším, ale asi měly těžší obsah, protože co jsem tak slyšel, tak se hodně lidí muselo odvolávat...

A jak probíhaly přijímačky na Škole hotelového managementu v Brně na Bosonožské? Přišla ti těžší matematika, nebo čeština... a proč?

Za mě matematika, byla těžká trochu obsahem a musel jsem zapojit snad všechny svoje mozkové buňky... Některý zadání jsem si musel přečíst i desetkrát, abych to pochopil, a byl jsem si v tom takový nejistý...

Díky za rozhovor!

Michaela Soukupová, Iva Melounová,
Armixxx, 6. A

Naše výlety a školy v přírodě

Havraníky - školní výlet 4. A a 5. A

Yvona Vrábliková a žáci 4. A

V polovině měsíce června jsme se vydali na čtyřdenní plánovaný výlet do obce Havraníky poblíž města Znojma. Byli jsme ubytováni v menším příjemném kempu, který se nachází v těsné blízkosti Národního parku Podyjí.

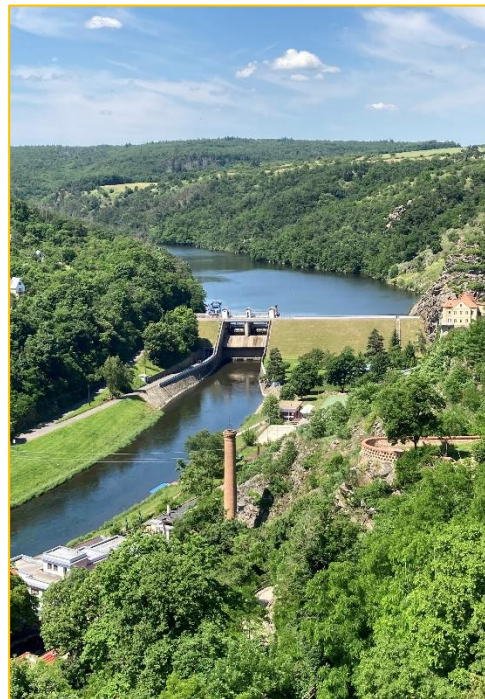
První den po příjezdu a ubytování jsme vyrazili na obhlídku okolí a přitom jsme absolvovali hru v terénu, při níž jsme plnili rozličné úkoly.

Následující den nás po bohaté a vydatné snídani čekala cesta do historického centra města Znojma. Prohlédli jsme si rotundu sv. Kateřiny a její okolí s malebnou vyhlídkou na údolí a přehradu na řece Dyji. Líbil se nám také kostel sv. Mikuláše a pohled na rozlehlé vinice, kterých je v této oblasti velké množství. Po obědě nás čekalo příjemné osvěžení v městské plovárně Louka. Užili jsme si skluzavky, tobogány, skokánky, ale i dovádění na přilehlém hřišti. Všechny celodenní aktivity nás příjemně unavily, takže večer jsme všichni padli únavou.

Třetí den jsme opět strávili ve Znojmě. Tentokrát jsme navštívili znojemské podzemí, kde jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací o historii a někteří z nás se i trochu báli. Příjemná, a také fyzicky náročná byla procházka po naučné stezce Gránického údolí. Po návratu do kempu a večeri jsme si dál užívali večerní program – zpívání za doprovodu kytary, opékání špekáčků, diskotéka a vrcholem večera byla stezka odvahy, kterou někteří nezvládli a utekli do chatky.

Náš pobyt velmi rychle utekl a po sbalení, úklidu a snídani jsme čtvrtý den odjížděli zpět do Brna.

Na náš zdařilý výlet budeme všichni dlouho vzpomínat a těšit se na další společné zážitky mimo školu.

Naše první škola v přírodě - 3. A a 3. B

Adéla Dvořáková, Karolína Příbylová, Adéla Brodská,
Šimon Ondráček, Jan Hubáček, 3. A, foto Jitka Remšová a Bára Hradilová

Ahoj všichni, to jsme zase my. Jedeme na školu v přírodě!

Jé, a už jsme tady. Vystoupili jsme, bylo tam krásně. Měli jsme čas si vybalit. My holky jsme si vzaly chatku č. 30, byla krásná. Měly jsme tam 2 záchody, 2 sprchy, 2 pokoje, 2 koupelny. Jeden pokoj byl nahoře a druhý dole.

Hned první den jsme kreslili mapy našeho tábořiště. Druhý den jsme si vyráběli naše indiánské oděvy z triček a potom jsme šli hledat totem. Třetí den jsme soutěžili v různých sportech a pak jsme měli táborák s předáváním indiánských jmen a stezku odvahy. Předposlední den byla honba za pokladem a večer diskotéka.

Celou dobu jsme plnili úkoly, za které jsme dostávali indiánská peříčka do své členky. Bylo jich dohromady sedm. Za jeden den jsem dostala tři pírka – oranžové, bílé a červené. Třetí den jsem dostala dvě, zelené a žluté, a čtvrtý den jsem získala poslední dvě pírka – fialové a modré.

Oranžové pírko bylo za výrobu našich indiánských oděvů, červené za indiánskou stezku s úkoly, zelené za poznávání přírody, modré za sport, fialové za stezku odvahy. Žluté pírko nám dalo dost zabrat, protože jsme ho získávali za lukostřelbu, kterou jsme trénovali celý týden. Hodně důležité bylo bílé pírko, protože to nám za kamarádství mohli udělit jenom členové našeho kmene.

Po obědě a po večeři jsme měli polední a večerní klid (kdo by to byl čekal), který se jmenoval „Klidná břítka“. Pak jsme měli volno, ve kterém jsme hráli fotbal 3. A vs 3. B. Sice měli slušné fotbalisty, ale my jsme měli mě, Honzu Ješetu, Honzu Hubáčka, Rana Ruschku a Radka, a to úplně slabá pětka nebyla, proto jsme vždycky vyhráli.

Bylo to tam moc krásné, rybník, chatka a všude les. Paní náčelnice Krásná květina i Přerostlá ofina, paní asistentky Černé tenisky i paní zdravotnice Medicinman pro nás měly různé úkoly a my Komančové jsme nakonec vyhráli.

Jak se máte v naší chatce

Šimona Prudká, Nikol Osvaldová, Armixxx, 3. A

Ahoj holky, co se vám tady v chatce nejvíc líbí?

Máme tady dvě patra a hodně postelí.

Chtěly byste tady něco změnit?

Ano, aby tady nebyli pavouci.

Líbí se vám tady?

Docela ano.

Spalo se vám tady dobře?

V noci jsme se probouzely, ale spalo se nám dobře.

Byla vám v noci zima?

Zima nám byla jen prvních pár dnů.

Chtěli byste příští rok jet zase do téhle chatky?

Moc rády.

Naše škola v přírodě - 3. A

*Isabella Karešová, Julie Hryha,
Adéla Brodská, Armixxx*

Jak se Vám líbilo na škole v přírodě?

Adéla Dvořáková: Super nejvíc.

Tereza Fišerová: Líbilo se mi to.

Karolína Kuželová: Super.

Jaká aktivita se Vám nejvíce líbila?

Karolína Kuželová: Áčko proti béčku fotbal.

Tereza Fišerová: Taky fotbal áčko proti béčku a sportovní den.

Jak se Vám bydlelo ve vaší chatce?

Karolína Kuželová: Špatně, byli tam pavouci.

Adéla Dvořáková: Mně se tam líbilo, protože jsme tam byly samy. Terka mě každou noc vyprávěla pohádku o pejskovi a kočičce.

Tereza Fišerová: Áda ty pohádky chtěla a mně se to líbilo.

Jak vám chutnaly obědy?

Karolína Kuželová: Docela v pohodě.

Simona Prudká: Mega dobrý.

Tereza Fišerová: Mně se to hodně líbilo.

Myslím, že to bylo luxusní.

Adéla Dvořáková: Mně moc néééé.

Co se na škole v přírodě nelíbilo?

Simona Prudká: Pavouci a zima.

Tereza Fišerová: Po ránu ta zima.

Adéla Dvořáková: Komáři, zima a klíšťata.

Proč se Vám líbily ty aktivity?

Karolína Kuželová: Protože byla zábava.

Adéla Dvořáková: Já nevím, protože jsem chtěla pírká.

Tereza Fišerová: Protože jsem chtěla pírká a protože áčko vyhrávalo.

Simona Prudká: Protože áčko vyhrávalo.

Naše škola v přírodě - 3. B

Filip Brandejs, Armixxx

Jamie

Jak se ti líbilo na škole v přírodě?

Bylo to tam zábavný a chtěl jsem jet domů hodně.

Jak se ti líbilo na šlapadlech?

Bylo to trochu blbý, jeden den jsme se tam zasekli.

Jaký byl nejlepší zážitek?

Bylo to, že jsme hráli fotbal.

Chtěl bys jet znovu na školu v přírodě?

Trošku.

Jak se ti líbila stezka odvahy?

Bál jsem se hodně.

Kuba J.

Jaký byl nejlepší zážitek na škole v přírodě a proč?

Nejlepší zážitek byl hledání pokladu.

Chtěl bys jet znovu na školu v přírodě?

Ano, chtěl.

Kuba F.

Jaký byl nejlepší zážitek na škole v přírodě?

Stezka odvahy a poklad.

Jak se ti líbila stezka odvahy?

Líbila se mně, protože tam byly svíčky a nebál jsem se.

Kam bys chtěla jet příště na školu v přírodě?

Chtěl bych jet do Chorvatska.

Vojta

Jaký byl nejlepší zážitek na škole v přírodě?

Nejlepší zážitek na škole v přírodě byl asi to, jak jsem zakopl o pařez na stezce odvahy.

Chtěl bys jet znovu na školu v přírodě?

Samozřejmě, že bych chtěl.

Jak se ti líbila stezka odvahy?

Jakože byla tam strašná tma, ale jinak to bylo fakt super.

Těšíš se na prázdniny?

Ano, těším se.

Jaký to bylo v chatkách?

Hmmm, ujde to.

Radim

Jak se ti líbilo na škole v přírodě?

Na škole v přírodě se mi fakt hodně líbilo, bylo to tam všude pěkný, samá příroda a bylo to tam zábavný, hodně.

Chtěl bys jet znovu na školu v přírodě?

Jasně, že bych chtěl.

Jak se ti líbilo na šlapadlech?

Šlapadla, ty byly zábavný, tam jsem byl s jedním kámošem z áčka a potom se mi stal takovej malej průšvih. Jsem zahučel do vody.

Jak se ti líbila stezka odvahy?

Jsem se nebál, to nebyla ani stezka odvahy. To bylo strašně lehký, jsme šli akorát mezi ve tmě, jo a pro info, šlápl jsem asi na slepýše.

Kam bys chtěl jet příště na školu v přírodě?

Na školu v přírodě, to je těžký, třeba do Ameriky.

Ignát

Jak se těšíš na příští školní rok?

Já se těším na dobrý příští školní rok, protože můžu vymyslet... můžu zlobit.

Jak se ti líbila škola v přírodě?

Mně se moc líbila škola v přírodě, protože tam bylo spousta svačinek, každé čtyři hodiny.

Kam bys chtěl jet příště na školu v přírodě?

Já bych chtěl jet někdy na školu v přírodě někam na hory.

Kiki

Jaký byl nejlepší zážitek na škole v přírodě?

Nejlepší zážitek byly ty šlapadla.

Jak se ti líbila stezka odvahy?

Trošku jsem se předtím bála, ale pak už to bylo dobrý.

Jak se ti líbilo na šlapadlech?

Byla jsem tam dvakrát, takže dobrý.

Těšíš se na prázdniny?

Strašně.

Kam bys chtěla jet příště na školu v přírodě?

Do Chorvatska.

Eliška

Jaký byl nejlepší zážitek na škole v přírodě?

Nejvíce se mi líbilo, když jsme plavali v jezeře.

Jak se ti líbila stezka odvahy?

Stezka odvahy se mi moc líbila.

Jak se ti líbilo na šlapadlech?

Na šlapadlech se mi hodně líbilo.

Těšíš se na prázdniny?

Ano, moc se těším na prázdniny.

Na co se těšíš příští školní rok?

Těším se na angličtinu.

David C.

Jak se ti líbilo na škole v přírodě?

Jo, bylo to tam dobré.

Těšíš se na prázdniny? A proč?

Jo. Protože pojedeme na výlety, nebude škola, potkáme se s Fildou možná v Egyptě.

Kam bys chtěl jet příště na školu v přírodě?

Chtěl bych jet do školy.

Max C.

Jak se ti líbilo na škole v přírodě a proč?

Moc dobře, i když jsem měl trochu ruku useklou nebo jak bych to měl říct, a líbilo se mi tam ze dvou důvodů, měli tam strašně dobré jídlo, prostě měli to dobré.

Chtěl bys jet znovu na školu v přírodě?

Jo určitě, protože, jestli by to bylo stejné jako tahle škola v přírodě, tak určitě.

Těšíš se na prázdniny?

Hodně.

Jak se ti líbilo na šlapadlech?

Já jsem ani na šlapadlech nebyl.

Kam bys chtěl jet příště na školu v přírodě?

Asi na Slovensko do hor.

Kira

Jaký byl nejlepší zážitek na škole v přírodě?

No můj nejlepší zážitek byl, jak jsme byli na šlapadlech, nejlepší zážitek byla stezka odvahy, tam se mi dost líbilo, i když jsem se trochu bála, a prostě, že jsme měli svoje vlastní chatky.

Chtěla bys jet znovu na školu v přírodě?

Jasně, že jo.

Jak se ti líbila stezka odvahy?

No, jsem se trochu bála, i když jinak to bylo úplně v pohodě.

Těšíš se na prázdniny?

Maximálně.

Jak se ti líbilo na šlapadlech?

Úplně super to bylo, protože tam kluci pořád padali do vody a jako první jsme dopluli na druhý břeh.

Elen

Jak se ti líbilo na škole v přírodě?

Škola v přírodě se mi docela líbila, ale nelíbila se mi ta první noc, to jsme s kamarádkami brečely.

Jaký byl nejlepší zážitek?

Můj nejlepší zážitek byl, jak jsme jezdili na šlapadlech a jak byla večerní bojovka.

Jak se ti líbilo na šlapadlech?

Na šlapadlech se mi moc líbilo a taky s kámoškami, když jsme zastavily v půlce, tak jsme si vždycky namočily si nohy.

Těšíš se na prázdniny?

Na prázdniny se moc těším, protože pojedeme na chatu.

Kam bys chtěla jet příště na školu v přírodě?

Příště, kam bych chtěla jet na školu v přírodě, je Zubří, na Slovensku.

Mája

Jak se ti líbilo na škole v přírodě?

Líbilo se mi tam, jo, docela se mi tam líbilo, ale byla to první škola v přírodě, takže jsem byla nervózní, ale bylo to celkem dobré na to, že jsem tam byla poprvé.

Jaký byl nejlepší zážitek?

Nejlepší zážitek bylo, že jsem tam byla s kamarády a jezdili jsme na šlapadlech a hráli jsme si.

Jak se ti líbilo na šlapadlech?

Jak jsem už říkala, že je to prostě byl jeden z mých nejlepších zážitků, vyzkoušela jsem si novou věc, nikdy jsem na tom nejela, takže jo.

Na co se těšíš příští školní rok?

Těším se na výlety, na školu v přírodě a hlavně na kamarády a paní učitelku.

Kam bys chtěla jet příště na školu v přírodě?

Tak asi někde k moři, třeba letět letadlem na Mallorku, na Maledivy, do Chorvatska a někde k moři.

Anička

Jaký byl nejlepší zážitek?

No tak na škole v přírodě se mně asi nejvíce líbila ta diskotéka, protože mě to tam strašně bavilo.

Chtěla bys jet znovu na školu v přírodě?

Jo, chtěla bych jet znovu na školu v přírodě, protože mě to tam hodně bavilo.

Jak se ti líbilo na šlapadlech?

To bylo super, jak jsme tam měli to pírkó nebo jak jsem jela až přes celé to jezero, a to mě asi nejvíce bavilo, protože jsme si to užili.

Těšíš se na prázdniny a proč?

Těším se na prázdniny, protože pojedeme s babičkou a dědou a mojí sestřenicí a bratranci do Chorvatska, potom pojedeme do Biskupic na chatu, taky pojedeme s rodiči a mojí kamarádkou do Řecka, prostě máme strašně nabitý program na prázdniny.

Na co se těšíš příští školní rok?

Tak já se na příští školní rok těším, až nebudu muset chodit do družiny a na různé věci, jako třeba na informatiku.

Poslední škola v přírodě Prudká - 9. ABC, 8. B

Jolana Hůrková a žáci

Tak, a naše poslední ŠVP je za námi. 5. 6. ráno jsme naposledy společně jeli vlakem na Prudkou. Všechny devítky a jedna osmička. Tu to čeká příští rok.

Hlavní náplní bylo nacvičování polonézy a plánování rozloučení deváťáků v tělocvičně školy. Ale samozřejmě nechyběly sportovní hry – vlajkovaná, ping-pong, turnaj ve fotbale mezi třídami, volejbal, přehazovaná a další různé aktivity jako „kimovka“, morseovka, chození po stopách, kufr, pozměněný „scrabble“ a další.

Ve čtvrtek jsme jeli na výlet do Tišnova, kde jsme navštívili cisterciácké opatství Porta Coeli v Předklášteří. Po návratu do Tišnova jsme měli rozchod v obchodním centru. Opékání špekáčků, sezení u ohně a stezka odvahy se stalo každoroční tradicí. Užívali jsme si jedny z posledních společných chvil a děkujeme učitelům za nabitý program a krásný poslední pobyt v rekreačním středisku Prudká. Na Prudkou budeme všichni ještě dlouho vzpomínat.

Veronika Hašková, 9. A

Na školu v přírodě jsme jeli vlakem. Cestou nás napadlo, že všichni kluci ze třídy budeme společně na jednom domku. To nám skoro vyšlo, jen nebylo dostatek místa, tak tři kluci byli v chatkách s kluky z jiných tříd.

Na škole v přírodě jsme hráli různé hry, mně se nejvíce líbila vlajkovaná. Také jsme nacvičovali polonézu na ples deváťáků. Jeden den jsme šli na celodenní výlet, který jsem si osobně užil.

Na tuhle školu v přírodě budu velmi rád vzpomínat, protože tohle byl jeden z posledních zážitků s naší třídou a já si neumím představit, že tahle dlouhá a pro mě důležitá etapa života končí.

Kryštof Ingr, 9. A

Tohle byla naše poslední škola v přírodě, a tak jsme se snažili co nejvíce si ji užít. V pondělí ráno jsme vyjeli vlakem do Prudké. Hned jak jsme přijeli, jsme šli na oběd. Po obědě jsme se rozdělili na skupiny na ubytování. Ten den jsme měli celkem volno, zahráli jsme si nějakou hru a večer byla diskotéka, která se však moc nepovedla. Další den jsme začali trénovat na polonézu. Kluci měli turnaj ve fotbale a někteří odvážní žáci se dokonce koupali. Měli jsme i volno a užívali jsme si pohodu. Ve středu jsme měli hotovou další část polonézy. Učitelé pro nás připravili odpoledne hru po skupinách a večer jsme si opékali špekáčky a byli na stezce odvahy. Ve čtvrtek jsme jeli vlakem do Tišnova a pak šli pěšky do Předklášteří, kde jsme si prohlédli klášter Porta Coeli. V Tišnově jsme si mohli také nakoupit. V pátek jsme jeli domů. Byl to hezký týden, jen jsme si s holkama občas udělaly smutnou atmosféru, protože jsme vzpomínaly na všechny ŠVP a stále nám nedocházelo, že toto je fakt naše poslední.

Karolína Šedivá, 9. A

Spisovatel 2023 Vítězové soutěže

3. ročník

1. místo Adéla Brodská, 3. A
2. místo Jan Jeřeta, 3. A
3. místo Miriam Zábržová, 3. C
4. místo Marie Bartoňová, 3. B
Eliška Bártová, 3. B
Veronika Rozprýmová, 3. C

4.-5. ročník

1. místo Tina Kotišová, 5. A
2. místo Tereza Jelínková, 4. B
3. místo Lukáš Prudký, 5. A
4. místo Lara Lepková, 5. A

Naši žáci prvního stupně mají každoročně možnost porovnat si své tvůrčí schopnosti ve dvoukolové soutěži Spisovatel. První část probíhá ve třídách, kdy všichni zúčastnění autoři prezentují své práce, aby z nich mohly být vybrány ty nejlepší.

Následuje finální kolo, které se letos poprvé uskutečnilo v krásných prostorách našeho nového školního klubu. Sešli se zde vítězni autoři i odborná porota, v níž zasedli pan ředitel, paní zástupkyně Procházková a paní učitelky Remsová, Vrábliková a Vašíčková. Vítězové třídních kol přečetli své práce, o nichž v závěru hlasovalo celé publikum, učitelé i žáci. Soutěž spolupořádala třída 3. A, jejíž žákyně si také poprvé vyzkoušeli moderování takovéto akce. (Nejvíce je však mrzelo, že nemohly hlasovat spolu s ostatními.)

S povídkami našich mladých tvůrců budete mít možnost seznámit se v příloze Armixxu na následujících stránkách; na ně naváží krásné práce žáků druhého stupně. Užijte si letní čtení!

Všem účastníkům soutěže děkujeme za jejich povídky a vítězům moc gratulujeme. Jsme opravdu rádi, že se mezi našimi žáky najde tolik mladých tvůrců, kteří už nyní projevují svůj literární talent. Pevně věříme, že tento talent dokáže i naše soutěž dále rozvíjet.

Jednoho dne jsme s naší třídou 3. A přistáli na hezké modré planetě. Potkali jsme sedm mimozemšťanů a ti měli jednu vesmírnou růži. Hodně jsme se lekli a oni taky. Pak jsme se zvedli a představili jsme se.

Bílý byl Kosmík, oranžový Pam, žlutý Káma, modrý Arten, zelený Bady, červený Sporty a hnědý Ochi. Mimozemšťané nám řekli, že potřebují pomoc. Prý, že jim umírá vesmírná růže. Řekli, že mají mapu k vodě, ale vůbec ji nechápou. Na mapu jsme se všichni podívali a zjistili jsme, že ji mají naopak. Na mapě bylo napsané, že jsou tam různé pasti a zlý drak, kterého musíme porazit. Byla tam i voda, kterou potřebují k oživení vesmírné růže. Je totiž kouzelná, a pokud růži polijí, tak ji zachrání.

Tak šly tři dny. Na planetě byly moc dobré borůvky a ostružiny, které jsme jedli po cestě. Třetí den jsme narazili na velkou jeskyni. Arten řekl, že jsme na místě a vešli jsme do té jeskyně, kde byly na podlaze tři obrázky. Byl tam drak, pavouk a kytka.

Bady šlápl na kytičku, ale málem se propadl, Kosmík šlápl na pavouka a taky se málem propadl. Pam, který držel vesmírnou růži, stoupl na draka a ten se nepropadl. „Ale proč se drak nepropadl?“ zeptal se Ochi. Pomocnice Isa mu řekla, že musíme bojovat přece s drakem, a proto to dává smysl, že museli stoupnout pouze na draka. Tak jsme skákali po drakovi a všichni říkali: „Hop, hop, hop!“ A vy si to taky zkuste, děti.

Super, zvládli jsme to a byli jsme na druhé straně.

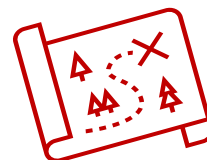
Áaa... Objevili jsme draka a za ním byla klec s dalšími mimozemšťany, kteří volali o pomoc! Všichni jsme společně draka porazili tak, že jsme ho vyplašili svým křikem. Lekl se a uletěl pryč. Vysvobodili jsme další mimozemšťany a oni se nám představili. Kluk se jmenoval Marken, jeho žena Artenka a miminko Elenka, které bylo moc krásné.

Za klecí jsme našli kouzelnou vodu. Pam nalil na růži vodu, ta se oživila a všichni jsme jásali.

Kapitánka si vzala taky trošku vody, polila vodou raketu a všichni jsme se proletěli. Byla to velká zábava.

Pak jsme se rozloučili a řekli si, že někdy zase přijedeme. Tak ahoj!

Poklad kmene Apačů *Jan Jeřeta, 3. A*

Před stovkami let existoval bájný kmen Apačů. Kmen Apačů skrýval velký poklad někde hluboko v horách. Jezdily tam desítky, možná i stovky kovbojů, aby poklad našly. Nikomu se to zatím nepovedlo, byl totiž hlídán několika indiány a pastmi. Ale jednou se vzbouřilo město Enelir a uvěznilo celý indiánský kmen až na ty, kteří poklad hlídali. Apači to nevzdali a vymysleli plán. Poprosili kmen Atalisů o spolupráci, že když jim pomůžou, tak jim dají čtvrtku pokladu. Kmen Atalisů souhlasil, spojili se dohromady a žili společně v horách.

Za zhruba rok indiáni viděli, že se k nim blíží armáda města Enelir, která chtěla oba spřátelené kmeny zničit. A začaly se dít věci. Spojené kmeny se šly chystat na pozice. Připravovaly si i střelný prach, vše bylo v plném proudu. V městě Enelir bylo přibližně 420 vojáků, spojené kmeny měly okolo 460 bojovných indiánů. Zanedlouho začaly kruté boje. Indiáni měli super pasti, například chytily protivníka do klece a vypustili na něj divokou zvěř a rozružené pelikány.

Indiánům se podařilo nakonec poklad ubránit a dobýt město Enelir. Osvobodili také svoje zajaté indiánské přátele. Kmen Apačů spojil svoje území s kmenem Atalisů a vytvořili jeden z největších a nejmocnějších indiánských kmenů na světě.

Možná, že se jejich drahocenný poklad dodnes v horách ještě někde skrývá a čeká na objevení.

Pohádka o semínku *Miriam Zábržová, 3. C*

Kdysi dávno, jednou v létě na poli, bylo hodně pšenice. Z té pšenice vypadlo hodně semínek. Jedno semínko bylo hnědé a odvážné. Ostatní semínka se mu proto smála. Ale semínku to nevadilo. Ale semínku se smáli čím dál víc, a tak se semínko rozhodlo, že uteče, ale nevědělo kam. Jak tak semínko běželo po poli, potkalo zajíce. Semínko se zeptalo zajíce, jestli by nevěděl o nějakém krásném místě. Zajíc odpověděl: „Ano, věděl bych o krásném místě, ale je dost daleko,“ řekl a ukázal tlapkou na východ. A tak se semínko vypravilo tím směrem, jak ukázal zajíc.

Když tam semínko došlo, uvidělo mrkve. Mrkve taky na něho byly zlé a pořád mu říkaly: „Ty jsi ale ošklivé semínko.“ Pak už to semínko nevydrželo, a tak uteklo. Utíkalo přes záhon, pak utíkalo přes zahradu a na té zahradě uvidělo kočku. A tak se semínko zeptalo kočky, jestli neví o nějakém krásném místě. Kočka odpověděla: „Mňau, věděla bych o krásném místě,“ řekla. „Ale nevím, jestli se Ti tam bude líbit, ale když to chceš zkusit, tak to zkus,“ řekla kočka a ukázala tlapkou na sever.

Semínko se tam vypravilo, a když tam došlo, uvidělo myši. Semínko se zeptalo, jestli u nich může přespat. Myši odpověděly: „Tak u nás můžeš spát, ale pod tou podmínkou, že nám budeš sloužit.“ A tak semínko řeklo: „Tak jo, ale bude to jen jednu noc.“

Ale myši semínko tak trápily, že semínko uteklo a ani se nevyspalo. A jak utíkalo, potkalo křečku. A semínko se zeptalo, jestli neví o nějakém krásném místě. Křeček odpověděl: „Ano, vím o krásném místě, je to pole, ze kterého pocházíš.“ „Ale tam se mi zas budou smát,“ řeklo semínko. „Když jsi tam dlouho nebylo, všichni se o Tebe začali bát,“ řekl křeček. „Tak já se vrátím domů,“ řeklo semínko. A tak semínko šlo. A jak semínko bylo zase doma, všichni byli šťastní a semínku se už nikdo nikdy nesmál.

Karmen a její život

Tina Kotišová, 5. A

Takže ahoj, já jsem Karmen Tailerová. Mám rozvedené rodiče, žiju s tatškou. A málem jsem zapomněla, mám ještě mladší ségru, která se jmenuje Bára. Je mi 15 let. S tatškou mám výborný vztah a s mamkou taky. Žijeme ve městě přímo v Paříži. Je to tady bezva, mám výbornou školu, kamarády, kroužky, rodinu.

Hraju fotbal za tým PSG a k tomu ještě tancuju hip hop. Příští týden mám zápas proti Barceloně a už mi volá tatka: „Karmen, půjdeš prosím nakoupit?“ Já: „Dobře.“ A zítra mám narozeniny a přijede sestra, jej, už dlouho jsem se s ní neviděla a moc se těšíme. Budu mít narozeniny v restauraci, a teď jdu na hip hop. Konečně jsem doma.

Jdu se najíst, pak učit, a zlatá tečka na konec, sociální sítě a spinkat, dobrou noc. Už mám konečně narozeniny, ale dozvěděla jsem se, že Bára nepřijede, protože mě vyměnila za nějakou kamarádku. Jsem naštvaná, protože jsem si nemyslela, že je taková, a víte co, až bude mít ona narozeniny, tak taky nepřijedu. Jak se ona ke mně chová, je neskutečný. Ona mne už ani nevolá, a když já jí volám, dělá že to neslyší. Už mám toho plný zuby.

A tatka mi teď řekl, že jede za Bárou, jestli nechci jít s ním, a já řekla: „Ne, DÍKY.“ Tatka říká: „Proč?“ „Protože mi dnes napsala, že nepřijede, že jde s kamarádkou do kina.“

Tatka řekl: „AHA, takže nejdeš?“

Karmen řekla: „Jóó jdu.“

Tatka: „Dobře, vem si nějaké věci, dobře?“

Karmen se zeptala: „Proč?“

Tatka odpověděl: „NEPTEJ SE, vem si oblečení, rutinu, make-up a pak si vem, co chceš, dobře?“

„Dobře, tati.“

O pět minut později: „Tatí, už mám zabaleno, můžeme jet!“

„Oo, málem jsem usnul, tak JEDEME!“

Už jsou na dálnici. „Tati, kdy tak budeme?“

„Prcku, za chvíli.“

„Dobře, tati. Zahrajeme si SLOVNÍ FOTBAL?“

„Dobře, prcku, začínám. Fotbal, lilek, karneval, liška, Američan, nanuk...“ A POKRAČOVALI DÁL I V CESTĚ I VE SLOVNÍM FOTBALE.

„Prcku, už jsme tady.“

„Aá, dobře, těším se na mamku i ségru.“

ŠLI DOVNITŘ A MAMKA ZE SÉGROU ZAKŘÍČELY: „VŠECHNO NEJLEPŠÍ!!!!!!“

„A, mami, já se lekla... Počkej, počkej, je tu i ségra?!“

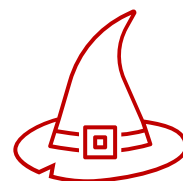
„Ano, samozřejmě, nikdy bych tě nevyměnila!“

„Jé, to je hezký, děkuju...“

Všichni jí dali dárky. A Karmen všem řekla MÁM VÁS MOC RÁDA a samozřejmě je obejmula, a vám chce taky něco říct: Važte si své rodiny, přátel, a to je vše z mého příběhu, tak ahoj.

Keníček a Buřenka

Lara Lepková 5. A

Byl jednou jeden sloup a u něj stály opřené dvě děti, Keníček a Buřenka.

Z ničeho nic se objevila ježibaba. „Ahoj děti, chcete bonbónek?“ Keníček odpoví: „Ne.“ Ježibaba na tuto odpověď nebyla připravená, tak s Keníčkem a Buřenkou začala smlouvat.

Po chvíli smlouvání, přibližně kolem pěti hodin, ježibaba nalákala Keníčka a Buřenku k sobě domů.

Keníček a Buřenka jsou zavřeni ve sklepe. Nenadávají, nekřičí. Ježibaba je nadšená, ale v tom Buřenka začne nadávat: „Vždyť sem ani ta wifi skoro nedosáhne a ten nábytek neladí, jak mám natáčet Tiktoky!“ Ježibaba moc dobře neslyší, takže jí to nevádí.

Keníčkovi se vybil mobil a začne nadávat s ní. Ježibaba zpozorní, zapne naslouchátko a slyší, jak děti nadávají. Přiběhne a říká: „Copak? Máte hlad? Bolí vás něco?“

Děti spustí na ježibabu: „Kup nám nabíječku a data!“ Buřenku napadne, že by na ježibabu udělali prank a celý to natočí a dají na sociální sítě. Hned to pošeptá Keníčkovi: „Uděláme prank, dostaneme hodně líků.“ Keníček a Buřenka začali vymýšlet plán.

Za prvé, utečeme ze sklepa, za druhé, dáme jí do jídla chilli omáčku, za třetí, místo mlíka dáme wasabi s vodou. „Jo, budeme slavní!“ vykřiknou zaráz.

Děti jdou na tajnou misi, první úkol nebude lehký, teda.... „Buřenko, je otevřeno!“ Keníček a Buřenka vyjdou ze sklepa. „První úkol máme splněný, ale kde má to jídlo?“ zeptá se Keník Buřenky. „To nevím, ale něco vymyslím.“

Buřenka si vzala zástěru a začala vařit špagety, dala je na pánev, osmahla a poté dala do trouby a pocukrovala. Zavolala Keníka a ten na špagety dal chilli omáčku. „A je to.“ Vylili mléko a dali do krabice wasabi s vodou. „Teď stačí zapnout kameru.“

Ježibaba, ta dováděla, a diváci také dávali like, komentáře a odběry. Děti se smály, až se za břicha popadaly.

Nebojte, dopadlo to špatně, policie a sociálka to viděly, ježibabu chytlý a děti jsou v pastáku a pouští si to video znovu a znovu.

O pejskovi a holčičce

Marie Bartoňová, 3. B

Bylo nebylo, v malém domečku u lesa bydlela se svou rodinou holčička, která se jmenovala Jitka. Jitka si hrozně přála pejska, ale její rodiče říkali, že už tady mají hodně zvířátek a pro pejska tu není místo. Jitce to bylo tak líto, že se rozhodla si pejska najít. Jednoho dne ráno, když zakokřhal kohout, se nasnídala a vyrazila pejska hledat. V 10 hodin se její rodiče šli podívat, jestli Jitka ještě spí, ale Jitka nikde, jediné, co v pokoji bylo, byl tento dopis a na něm stálo:

Rodičové, vy jste říkali,
že pejska mít nemohu,
tak jsem se rozhodla,
že si pejska najdu.
Vrátím se, až ho najdu.
Nebojte se o mě, budu v pohodě.
Vaše Jitka.

Jak si to maminka přečetla, tak tatínka objala a tatínek jí řekl: Neboj, ona to dokáže, je jí 11 roků. Tak jo, řekla maminka a utřela si slzu. Jitka mezitím bloudila v lese a už viděla zajíce, srnku, ježka, ale pejska nikde. Prošla celý les a narazila na velký rybník a potichu si řekla: Jů, to ani nevím, že za lesem je tak velký rybník. Tak se trochu osvěžím, řekla Jitka a tak taky udělala.

A co to, za rybníkem sedí stará paní a krmí ryby. Jitka se tam vydala k té paní a nervózně se zeptala: Nevíte, paní, neběhá tu nějaký toulavý pes? Á, děvenko, posad se, ptala ses, jestli tu neběhá toulavý pes, že? Ano, řekla nervózně Jitka. To jsem tu teď viděla něco proběhnout a vypadalo to jako pes. A kudy to běželo, zeptala se Jitka. Tady nahoru, řekla paní. Děkuji, řekla Jitka a běžela nahoru.

Běžela a běžela, až jí vyhládlo. Tak se posadila na pařez a hele, tam v té trávě se něco mihlo. Možná to je ten pejsek. Jitka se za tím rozběhla a honila to s takovým nadšením, že zapomněla, že má hlad. Zvířátko si Jitky taky všimlo a začalo utíkat. Jitka po tom zvířátku skočila, ale nechytla ho. Ach jo, povzdechla si Jitka. Já ho ale nikdy nechytím a ono už se stmívá. Jitka si lehla do trávy a usnula.

Druhého dne ráno šla na maliny, borůvky a jahody. Až se najedla, tak se šla podívat nahoru, jestli nenajde další jahody. A hele, řekla jsi Jitka, to je ale hezká studánka, a trochu se napila. Mňam, řekla si Jitka, když se napila, a šla dál. Viděla spoustu králíčků a překvapilo ji, že jeden se o ni opřel, ale ona ho zvedla a řekla mu: Promiň, králíčku, ale já musím jít hledat svého pejska, a položila králíčka vedle a šla a zpívala si písničku, kterou teď právě vymyslela. A zněla takto:

Já malá holka
jdu si pro pejska.
Půjdu pro něj den
jeden anebo klidně dva.
Jméno jeho nevím,
ale zjistím si ho hned.
A tak dále.

Jak tak jde, tak vidí, že v trávě se něco mihlo. Tentokrát mi neutečeš, řekla Jitka. A hop, mám tě, zavolala a chytla zvířátko. Ha, a mám tě. Ale to není pes, to je kočka, ale to je nefér, vždyť je to, nebo měl to být pejsek. Ale nebyl to pes. Tak jo, řekla Jitka a položila kočku na zem, ta si na ni jen zašklebila a šla dál.

Já na ty psy mám smůlu nebo co, řekla našťavaně Jitka a šla dál. A z lesa se najednou ozývá: Jít-kó, dceruško! Unavení rodiče shání svoji milovanou dceru. Asi nás neslyší, řekla maminka, něco se jí muselo stát. Neboj, uklidňoval maminku tatínek. Už by nás určitě slyšela, kdyby byla poblíž, řekl tatínek. To znamená, že už není poblíž, řekla smutně maminka. Jít-kóóó, zavolal naposled tatínek. Ale Jitka už byla dávno uložená pod stromem a spala. Jdeme domů, řekl táta a šli.

Ráno si Jitka natrhala do kapsy pár borůvek a malin a lesních jahod, aby nemusela chodit každé ráno. Jak tak jde a jde, tak k ní najednou sám od sebe přišel pes. Jitka se podívala a pak ho vzala a on se k ní přitulil. Ty jsi můj Ťapka, řekla, pelášila s ním domů.

Běžela okolo rybníka a vyběhla z lesa a uviděla dům. Přiběhla domů a objala rodiče. A tak se měli všichni rádi až do konce života. Ťapka se dožil 32 roků.

KONEC

Pohádka o semínku

Elena Krčálová, 3. C

Jednoho krásného večera bylo v zemi semínko. Ze semínka vyrostly lístečky. Zlé růže semínku vytrhly lístečky. Semínko začalo plakat. Pak se našťvalo a čekalo, až mu narostou další lístečky. Po šesti měsících vyrostla nádherná kytk a růže se bály. Jednou na louce vyrostly tři růže a představte si, že ani jedna nebyla zlá. Velká kytk se o všechny kolem postarala. Ale časem ji někdo utrhl a teď je na tom místě škaredě. Naštěstí vyrostla další a ještě větší kytk. Žáci 3. C ze školy na ulici Arménská a žáci 4. A z Nakla uklidili louku a je tam zase krásně. Kytky tam mohou opět růst. Udělali tam i jezírko. Pravidelně trhají plevel a zalévají kytky vodou. Semínka jsou ráda a děti se tam rádi vrací.

Příběhy džungle

Eliška Bártová, 3. B

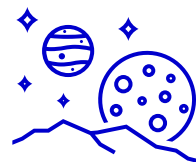
Byla jednou jedna dívka, která se jmenovala Mia. Mia měla kamarádky, které se jmenovaly Kája, Sára, Veronika, Julie. Všechny holky chodily spolu do třídy. Rodiče od holek se domluvili, že holky prožijí letní prázdniny spolu v džungli. Když se to holky dozvěděly, nemohly se dočkat prázdnin. Za pár dní měly odlétat. Mia si zabalila jen to nejnnutnější. Byla strašně nervózní, protože zítra letí do džungle. Ráno se holky i s rodiči sešli na letišti. Všichni prošli kontrolou a potom museli čekat. Sára ještě nikdy letadlem neletěla. Za patnáct minut stáli ve frontě na letadlo. Mia se těšila, až letadlo bude nad mraky. Julie a Kája seděly spolu. Veronika seděla s Miou. Sára seděla se svou mámou. Když vystoupali nad mraky, Sára se bála, že letadlo spadne. Letěli dvě hodiny. Když letadlo přistálo, Sára řekla, že se jí líbilo letět letadlem. Vystoupili z letadla a viděli, jak k nim jde paní a říká jim: „Dobrý den, to vy jste letěli do džungle na celé letní prázdniny?“ Tatínek od Káji jí odpověděl: „Ano.“ Paní se představila: „Jmenuji se Kateřina Novotná.“ Potom dodala: „Já jsem šéf tábora.“

Všichni nasedli do terénního auta a auto je odvezlo do tábora. V táboře se všem líbilo. Rodiče řekli, že oni zůstanou v táboře. Holky se rozhodly, že se půjdou projít. Vzaly s sebou i Kájina pejska. Šly a šly džunglí a Veronika uviděla svým dalekohledem lenochoda. Řekla to holkám a holky se vydaly směrem k lenochodovi. Mia si lenochoda všimla jako první. Lenochod byl na nejvyšším stromě. Šly dále a uviděly vodopády. Řekly si, že si sednou a nasvačí se. Holky svačily dlouho. Veronika se dívala dalekohledem a spatřila toho lenochoda, kterého viděly předtím. Lenochod šel přímo k holkám. Za dlouho k nim přišel. Holky vysílačkami zavolaly paní Kateřině Novotné. Julie mluvila do vysílačky: „Haló, tady Julie, chodí za námi nějaký lenochod. Můžeme ho vzít do tábora?“ Paní Kateřina jí odpověděla: „Jestli za vámi chodí, tak si ho můžete vzít do tábora.“ Holky vyrobily vozík a daly lenochoda do vozíku. Když dorazily do tábora, vyndaly lenochoda z vozíku. Byl už večer a lenochod i holky šli spát. Ráno rodiče holkám řekli, že půjdou na celodenní výlet. Holky s sebou vzaly i lenochoda.

Prázdniny ubíhaly rychle. Každý den někam chodily. Blížil se konec prázdnin. Jednoho dne se už holky musely zabalit. Zabalily se a terénní auto je odvezlo na letiště. Bohužel s sebou nemohly vzít lenochoda. Lenochod zůstal v džungli a holky odletěly. Všichni dlouho vzpomínali na džungli a lenochoda.

Pohádka o semínku

Veronika Rozprýmová, 3. C

Jednoho dne se ve vesmíru našlo semínko. Našel ho chlapec, který se jmenoval Marsbean. Když našel semínko, tak neměl ponětí, jakou moc to semínko má. Bylo to totiž kouzelné semínko, které plnilo dobrému člověku vcelkem tři přání. Marsbean si dal semínko do kapsy a rychle běžel domů uložit semínko do své sbírky. Dům má v ulici jménem Plutomín, kde žije se svou mámou jménem Venuše a tátou jménem Neptun. Když nastal čas jít spát, Marsbean dopisoval seznam svých nalezených semínek. Každé semínko, které našel, pro něj mělo nějakou hodnotu.

Později ho maminka uložila do postele. Nechal si zdát o svém největším přání, jeho největším přáním bylo se stát vynálezcem. Když byla půlnoc a Marsbean už spal, semínko se rozsvítilo ohromným způsobem, ale Marsbeana to v jeho spánku nepřerušilo. To znamenalo, že se mu jeho přání plní. Když ráno vstal, spadla mu kniha na hlavu a v tu chvíli se Marsbeanovi honily hlavou různé nápady na vynálezy. Mars byl celý zaujatý a začal si kreslit různé návrhy. Maminka Venuše a tatínek Neptun doprovodili svého syna do školy, ve které se nedokázal vůbec soustředit na vesmírné učivo. Neustále si v hlavě dělal různé návrhy, ale bohužel měl pocit, že jsou k ničemu. V tu chvíli měl další velké přání, a to takové, aby se setkal s úžasným vynálezcem. Vynálezci se říkalo vesmírný šroubek. Ve škole byl celý zmatený. Jeho kamarádi byli zaražení, protože Marse takhle nikdy neviděli.

Když přišel domů, byl tak unavený, že rovnou zalehl do postele a spal. V noci se mu žádný sen nezdál, takže se mu bohužel přání nesplnilo, ale Mars to neřešil, protože ani nevěděl, že semínko je kouzelné. Nezdálo se mu nic další tři dny a po třech dnech přišel ten upřímný sen a byl o tom, jak se pozná s vynálezcem. Ten den po snu se semínko zmenšilo. Marsbean šel jako každý den opět do školy a s sebou nesl složku plnou návrhů a návodů. Po cestě mu maminka vykládala, jak si všimla, že z Marsova pokoje vychází ohromné světlo. Neměl však žádné tušení, co by se v jeho pokoji mohlo dít. Když už začala ve škole hodina kosmomathi, ozvalo se klepání na dveře. Do třídy vešel nejlepší vynálezce, všichni zkameněli. Když se vynálezce přivítal s vesmožáky, Marsbean se odvážil ukázat své návrhy. Když odprezentoval, všichni s vykulenýma očima tleskali.

Vynálezce Marse pozval do své velké dílny, ve které by si vše mohli projít. Další den tam Mars se svými rodiči jel. V tu chvíli byl nejšťastnějším člověkem širého vesmíru.

Mars si moc přál být také vynálezcem, ale netušil, že i dokonce nejlepším. Bohužel zase nebyla půlnoc a nespal. Tři dny se mu nic nezdálo a po třech dnech, co s vynálezcem tvořili, se mu zdál další sen. Zdálo se mu, že to on bude nejlepším, nejslavnějším a nejlepším vynálezcem na celém vesmíru. Ráno se probudil a semínko bylo pryč. Co se semínku stalo, nikdo neví, ale kdyby Mars nenarazil na semínko, kdo ví, jestli by se mu to někdy vyplnilo. To poukazuje na to, že ne každé semínko je obyčejné.

Tvoření na strašidelnou hudbu

Monika Komárková

Naši zkušení spisovatelé z 9. B měli na konci školního roku těžký úkol – napsat líčení na základě poslechu "hororové" hudby. Myslím, že opět nezklamali a práce jsou velmi zdařilé a mnohdy i dosti strašidelné. Jejich "kolegové" ze 7. A pak následně na stejnou hudbu vytvořili tajemné kresby, které jsme použili jako ilustrace pro texty deváťáků. Výsledná spolupráce tedy byla skvělá. A teď se i vy, čtenáři, můžete začít bát... (jen pro silné povahy:-))

Strašidelná hudba Šimon Melichar, 9. B

Od první chvíle, co se hudba spustila a co jsem se do ní zaposlouchal, jsem nevěděl jak začít...

Monitor zčernal a po chvíli se na něm objevila postava bílá jako stěna. Hudba ve mně pomalu začala vyvolávat nejistotu, slyšel jsem řev žen a dětí. Nejistota se mi zvětšovala. Hudba se o mně opírala, byla vážně těžká. Pod nátlakem jsme se nemohl pořádně nadechnout. Tep se mi zvýšil stejně jako temná atmosféra ve třídě. Najednou nastala studená pauza, byla asi tak studená, jako když si vyndáte z mrazáku calipo. Poté nastal ostrý výkřik... opravdu mě vylekal. Cítil jsme na jazyku chuť bezmoci. Skoro jako krev, ale ne tak agresivní. Nevěděl jsem, co mám dělat. Začala ve mně převládat panika. Přestával jsem to zvládat. Naplněn strachem a hrůzou jsem odběhl na záchod.

Myslím si, že hudba byla strašidelná a že nevydělala jen mě, ale i mé spolužáky. Stejně ovšem podle mého je Kocour v botách 2 strašidelnější.

Strašidelná hudba Barbora Dokoupilová, 9. B

Je tma, procházím se temnou opuštěnou uličkou a slyším i svůj vlastní dech. Je ticho, naprosté hrobové ticho, jako když jste v nějaké místnosti, kde po čase z toho věčného mlčení a poslouchání svého vlastního tepu pomalu zešílíte. Bojím se. Náhle z oparu zamlklé krajiny začne vycházet odkudsi hudba. Tato melodie se škrábe po mých nohách, vzhůru přes moje záda, kde mě zavalí jako tíha obrovského balvanu, až se mi z toho děsu téměř zatají dech. Odkud se ta hudba bere? Vylezla z té pláně ticha, jako nějaký zázrak. V hlavě se mi rojí tisíce myšlenek a přemítám nad tím, jestli je horší to nervy drásající mlčení nebo tato nepředvídatelná melodie hrající z neznámého místa.

Tóny skáčou výš a níž, jak se jim zachce. Táhne mě neviditelná ruka temnotou ke zdroji. Nemám na výběr a vydám se do hlubin uličky, která v mlze vypadá, jako by neměla žádný konec. Hudba odkrývá svá další tajemství, nyní je zřetelněji slyšet hra na klavír a občas slabé zavytí vlků. Dětský smích se plíží jako stíny noční ulic. Šeptání zní téměř skutečně. Mám pocit, že mi stojí někdo vedle ucha a nezřetelně něco mumlá, cítím dech za svým krkem. Prudce se otočím, ale nikdo tam nestojí. Pořád jdu dál za těmi zvuky, které mě pomalu začínají pohlcovat ze všech stran.

Náhle vše utichne. Temné síly, které se kolem mě omotaly jako nitky, právě povolily a spadly ze mě.

Strašidelná hudba Michaela Ambrožová, 9. B

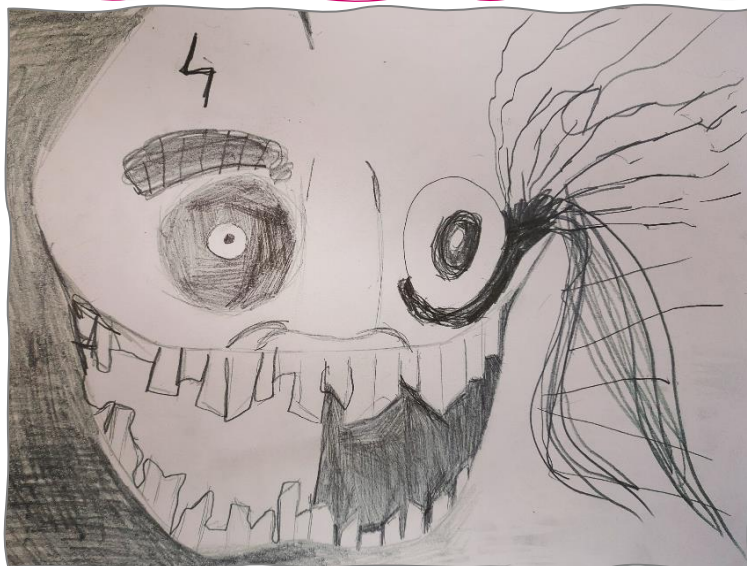
Obklopila mě tma. Tma, strach a nikde nekončící ticho. Z tržné rány na spánku, na levé straně, se mi řinuly proudy krve. Pokoj byl tmavý, chladný a vlhký, připomínajíc spíše sklep než obytný pokoj v poschodovém domě.

V břiše se mi ozývaly zvuky způsobené hladem a částečně i únavou. Provaz, kterým jsem měla ruce svázané za zády židle, se mi zarýval do kůže na rukou a po prstech mi tak sjížděly malé kapky hnědoruďé tekutiny. Kotníky jsem měla od řetězu do masa rozedrané. Pravá lopatka mi vylézala ze zad. Už je to pár hodin, co jí její ostrý roh prořízl kůži. Jeho holčička s křídly, tak jí nazýval.

Nebyla holčičkou a rozhodně ne jeho. V místnosti, kde bylo ticho jako v hrobce, se její myšlenky zdály hlasité. Už dlouho neslyšela lidský hlas. Bylo to jen pár vteřin před tím, než se se zaskřipáním otevřely dveře a do místnosti vešel on.

Na sobě tlínko a kraťasy, laciné boty bez tkaniček. Tetování, které mu pokrývalo značnou část těla, bylo teď lesklé a orosené potem. Cvičil. Špatně sešitě nebo zahojené jizvy byly červené, i přesto že se je snažil skrýt pod černým inkoustem. Nemluvili spolu, většinou. Chystá se na „naši“ teď už každodenní rutinu. Přešel k rádiu a pustil hudbu. Nebyla to hudba jako každá jiná. Přirovnala bych to ke kompilaci divných a nepříjemných zvuků. Nejčastěji to bylo jako škrábání tabule vidličkou. Byl to odporný zvuk, a když je člověk nucen poslouchat to několik hodin v kuse, má pak pocit, že mu krvácí uši. Ale stále to bylo příjemnější než ticho. To byla pravá strašidelná hudba.

Přistoupil ke mně a mnou projel proud bolesti. Stěny mi začaly našeptávat, co se bude dít dál. Moje orgány, krev a cévy se mnou mluvily. Křičely na mě a já se tak topila v oceánu bolesti. Tohle bylo nové. Plavala jsem v tom oceánu nenacházejíc břeh ostrova. Nějaký záchranný bod. Marně. Propadala jsem se do propasti. Do temné, mrtvé, tiché propasti...

Štrašidelná hudba

Tereza Mlčoušková, 9. B

Už zase, zase je tu ten děsivý starý dům. Zdálo se mi o něm už tolikrát, ale pokaždé se ocitnu jinde. Pokud chci z tohoto snu pryč, musím do toho domu jít a najít co nejrychleji nějakou cestu ven. První krok na zaprášené dřevěné schody a dveře se samy otevřely. Pomalu našlapuji na vrzající podlahu, abych neudělala zbytečně moc hluku, druhou nohou jsem zatím lehce klopýtla o prasklý práh.

Spadla jsem a v tu chvíli se spustil starý gramofon, který byl umístěn v rohu místnosti. Rychle jsem se zvedla ze země a naběhla mi husí kůže po celém těle. Ta hudba začínala být hlasitější a silnější, jako by se ke mně přibližovala. Zaposlouchala jsem se a ucítila z toho veliký chlad na rukou a krku, jako něžný vánek nebo něco takového. Začala jsem se opravdu bát, vůbec to nevypadalo jako sny předtím. Teď to bylo tak reálné, cítila jsem jak mé tělo obklíčil chlad, cítila jsem, jak se mi od pasu ke krku na zádech vine husí kůže, dokonce jsem cítila i zápach staré podlahy a trámů.

Pořádně jsem se porozhlédla, podívala jsem se na veliký lustr nade mnou a zamotala se mi hlava, rychle jsem se opřela o nejbližší parapet domu, který tam byl. Hudba byla mnohem hlasitější, začala mě z ní bolet hlava. Ze strachu se mi začala pusa plnit slinami, ale ne a ne je spolknout, jako by mě někdo škrtil, aby se přes krk nedostaly dál. Cítila jsem v puse víc a víc slin, bála jsem se, že se brzy udusím, pusa plná slin a nos zacpaný kvůli neskutečnému zápachu. Připomínalo mi to smrad hlíny ze zahrady, ale bylo to mnohem horší.

Začalo mi pískat v uších a já se začala pomalu, ale jistě dusit. Nevydržela jsem to, nevěděla jsem kudy utíkat, zmatek a strach mě nenechal přemýšlet. Dokázala jsem jen panikařit a koukat všude kolem. Žádná speciální cesta ven, pouze veliké černé dveře s rozbitými okny, ale těmi jsem přišla, není blbost, abych se tudy snažila utéct? Co když je tu jiná cesta ven? Na hledání jsem ale neměla čas. Vyplivla jsem všechny sliny z úst a pořádně se nadechla. „Teď, nebo nikdy“, špitla jsem. Během chvilky jsem byla z domu pryč.

Hřbitovní hrad *Valerie Vlková, 9. B*

Když se spustila strašidelná hudba, hned se mi vybavil tento příběh. On to není úplně tak příběh, spíš místo, které mi nahání strach...

Na samotě, uprostřed mrazivé tmy se vypíná Hřbitovní hrad, jeho obrysy se ztrácí ve věčné mlze. Jeho strážní věže se tyčí jako věrní hlídači stínů, ať už na zemi či ve světě duchů. Mezi kamennými základy, které spočívají na zemi, a věžemi, dosahujícími k oblakům, se rozprostírá tajemství, které v sobě skrývá hrad tisíce hrobů. Stěny hradu jsou jako studené ruce, které svírají poslední dech života. Kameny jsou plné vyprávění starých příběhů, jejichž hlasy se linou přes ztracené staré hrobky. Hrad je jako pohřební kámen, vyrytý do hloubky duše, ozdobený stopami vyprahlého života. Jeho střechy jsou jako pokroucené rty, které tichým vzlykáním vyprávějí o minulých časech a strachu. Z hlavní brány vyzařuje podivná energie, pozvánka do světa, kde čas přestává existovat. Osamělost a smutek se plíží jeho chodbami.

Pohled na hrad je jako pohled na zavřené oči, které pláčou. V jeho tichých místnostech tančí duchové minulosti, přízraky, které nemohou najít klid a jejich šepoty pronikají skrze kamenné zdi, plíží se do mrazivého větru a promlouvají do posluchačových myšlenek.

V celém hradu je podivná energie. Hrad je jako temná náruč, která pohlcuje své obyvatele, kteří se stali součástí hřbitovní krajiny. V hradním okně září měsíc, jeho bledé světlo se odráží od strhaných závěsů a rozbíjí se na hradních kamenech. Je to jako posel naděje, který se snaží proniknout do pevnosti utrpení. Ale hrad je odmítá, zadržuje ho ve svých věžích, zastaví se jen dalším duchem, odsouzeným putovat mezi ztracenými dušemi.

Každá místnost hradu má svůj vlastní hlas, svůj vlastní hřbitov, kde se ukrývá bolest a vzpomínky na minulost. V sálech se tančí neviditelné tance, které se vznášejí nad zemí.

Hřbitovní hrad je symbolem věčnosti a přeměny. Je to brána do světa mrtvých, která se otvírá jen pro ty, kteří jsou ochotni čelit svému strachu. Je to jako stín, který se vznáší nad každým hrobem jako opakující se melodie, která nám připomíná, že smrt je neodvratitelnou součástí lidského života.

Poslední chvíle ve škole

Básně žáků 9 A a 9 C

K. Šedivá

Jééé, jdu do první třídy,
poprvé držím školní křídly.
Násobilka a vyjmenovaná slova se učím
a doma se tím mučím.
Najednou druhý stupeň na mě čeká,
já se trochu lekám.
Nové učivo dostávám,
s tím i špatné známky mívávám.
Už je tady devítka,
to tak rychle utíká.
Hledám v hlavě vzpomínku,
jaké to bylo na začátku.
Za chvíli poslední vysvědčení ze základky
pak už toto všechno budou pouhé vzpomínky.

M. Willmann

Už se blíží konec školy,
přivádí mě to do pohody.
Všichni už se těší na střední,
do školy už nikdo nechodí.
Prázdniny jsou skoro tu,
všichni dělají ročníkovku.
Na tabuli píšeme,
po nocích se učíme.
V září vše zas začíná,
melodii nám Klárka zazpívá.
Na ŠVP sranda bude,
problémům se vyvarujeme.

M. Tichý

Tento rok byl rychlý jako voda,
těším se už jak vypadnu znova.
Léto už se blíží,
máme ho na talíři.
S kamarády se loučím,
protože na téhle škole brzy skončím.
Střední škola už je za dveřmi,
za novými spolužáky se moc netěším.

D. Tužla, L. Polanský

Léto se blíží,
čas se chýlí.
Škola končí
a já tančím,
raduji se, kvílím, ječím...
Konec školy je tu,
och, to je ale škoda.
Učitele, spolužáky asi již nikdy neuvidím
znova.
Slzička mi skoro teče, oj, ale vůbec.
Právě naopak – já skáču, tančím radostí.
Už se těším na střední,
dřina, škola, ale klid a mír.
Krásná škola toť je,
ale naše bude lepší.
Devět dlouhých let v jakémkoli počasí,
ale to se chýlí ke konci.
Konečně volnost, ale jen chvíli,
pak už konečně střední.
Tak díky za tyto drahocenné chvíle!

A. Loškorich

Devět let proběhlo už,
v první třídě jsme skákali přes kaluž.
A v páté
se těšili jít dále.
Chtěla bych se vrátit,
ale to už nelze.
Konec školy už k nám leze
a čas neúprosně dále běží.
Ve třídách je poloprázdno,
všichni konec berou snadno.
Někdy slza spadne,
ale to dobře dopadne.
Vysvědčení nám učitelka v červnu dá,
samých jedniček se skoro nikdo nedočká.
Avšak to už je nám jedno...

A. Kovaříková,

A. Němcová

Po škole se život lepší,
potvrdí to starší i menší.
Kopec srandy zažijeme
i prázdniny si užijeme.
Do bazénu skočíme,
do školy už nevkročíme.
Až naposled zazvoní,
slzu máma uroní.

IX. A

třídní učitelka Mgr. Jolana Hůrková

Eliška Borešová, Tomáš Brabec, Petr Doležal, Lukáš Foltin, Lukáš Habarta, Veronika Hašková, Kryštof Ingr, Tereza Jarošová, Kryštof Kostecký, Tereza Kratochvílová, Martin Kryštof, Eliška Melounová, Dominik Osvald, Lukáš Polanský, Igor Potůček, David Přijal, Karolína Říhová, Natálie Schillerová, Karolína Šedivá, Michaela Tošnarová, Denis Tušla

IX. B

třídní učitel Mgr. Jaromír Krejčí

Michaela Ambrožová, Patrik Brandejs, Adam Dastych, Barbora Dokoupilová, Anna Marie Dolínková, Zuzana Dvořáková, Ondřej Foltin, Radim Halouzka, Roman Hlávka, Andrej Hryha, Tadeáš Komrska, Sofia Karolína Krubová, Šimon Melichar, Radek Mesiarik, Terezie Mlčoušková, Lukáš Odehnal, Antonín Pavlík, Adma Pokurný, Adam Rak, Martin Rybka, Václav Sedlák, Valerie Semotamová, Filip Smejkal, Sofie Štěpánková, Šimon Tkaný, Jiří Ukropec, Valerie Vlková, Ondřej Zicha, Hynek Žlůva, Vojtěch Žlůva

IX. C

třídní učitelka Mgr. Ivana Coufalová

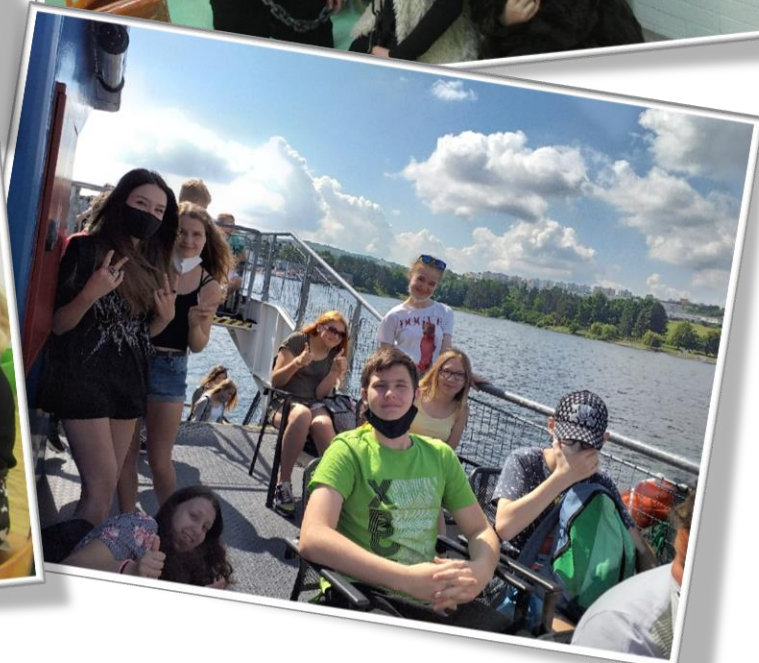
Jan Hochel, Michaela Holcrová, Ema Horáková, Kristýna Jurečková, Monika Kölblová, Anežka Kovaříková, Adriana Loskorich, Štěpánka Marečková, Marek Musil, Adéla Němcová, Kateřina Pacasová, Tomáš Pacek, Tereza Procházková, Natálie Relovská, Dominik Rutar, Jiří Šafránek, Matyáš Tichý, Marek Willmann, Klára Zajícová, Štěpán Zhoř

IX. D

třídní učitelka Mgr. Monika Komárková

Alina Apenok, Siuzanna Arutiunian, Andrii Ermilov, Myroslava Grubi, Valentyna Hryha, Vitalina Hryhorovych, Yelizaveta Kolbasina, Solomiia Liaschovska, Maksym Liaschowskyi, Diana Ostash, Valeriia Popova, Kamila Roznai, Dimytrii Shulkov, Vladyslava Spivak, Oleksandr Sych, Daniil Syrbu, Anastasiia Tkachenko

Loučení s 9. A

Moje milá 9. A,
děkuji vám za krásné čtyři roky, které jsme spolu
prožili, a přeji vám všem do života hodně zdraví, štěstí,
lásky a úspěšný start do další etapy života.
Vaše třídní učitelka Jolana Hůrková (Jury)

7 let s 9. B

Sedmička pro mě byla vždy šťastným číslem, už od malička, hrával jsem s ní fotbalové zápasy, slavil jsem na obě narozeniny a kdekoli se objevila, bylo to velmi příjemné. O to víc mi přilnula k srdci, když jsem na ZŠ Arménská strávil společně se svými žáky celých 7 let jako třídní učitel! Nečekané? V Brně rarita? Ano! Díky okolnostem, sledu událostí a vyhovění vedení bylo tohle možné, a tak i sedmička na ZŠ Arménská 21 bude navždy spjata s mojí úžasnou třídou, se kterou jsme společně došli až do deváté třídy.

Řeklo by se, že ta léta utekla jako voda. Skvělé vědomosti a důležité základy měla tato třída již od začátku, díky úžasné práci paní Fajtlové. Mnohokrát děkuji, kolegyně. Čas plynul dál a v následujících letech se, mimo učení a úkolů, udála spousta akcí, výletů, lyžáků, aktivit a dalších dobrodružství, které jsme společně zažili. Kolikrát to byly nezapomenutelné chvíle, které si člověk bude pamatovat a které postupně utvářely historii naší třídy. Bylo úžasné to vše společně se třídou prožívat, vidět, jak děti vyrůstají, jak dospívají, jak se dostávají do puberty a jak se mění jejich myšlenkové pochody. Ne vždy to byla procházka růžovou zahradou a občas bylo potřeba řešit crazy things a klasické škandály. Ale tohle k tomu prostě patří. Těch pozitivních a radostných událostí bylo mnohem více a prožívat třeba školní, plavecké a sportovní výkony a vidět touhu, odhodlání, bojovnost a radost v jejich očích bylo prostě fantastické.

S některými jsme se v průběhu školní docházky předčasně rozloučili, některé jsme naopak přivítali. Každý žák byl svým způsobem jedinečný a každý si zasloužil být součástí této třídy. Byl jsem potěšen každého takového žáka poznat, učit a vzdělávat.

Do budoucna přeji mojí úžasné 9. B, všem žákům a žákyním, se kterými jsme po sedmi letech došli až na pomyslný Olymp, aby vzpomínali na naši školu v dobrém, aby dosažené vědomosti a znalosti účinně používali a dále rozvíjeli na nových školách, aby využili svého talentu a dělali to, co je baví, aby se jim splnilo to, co si přejí a aby nezapomněli na školu, která jim dala základ do života.

Bylo mi ctí být v této úžasné třídě třídním učitelem, I'll never forget!

Jaromír Krejčí

Obě třídní učitelky pro 9. C

Milí (moji) žáci,

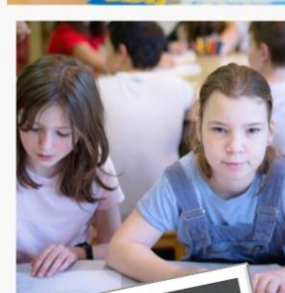
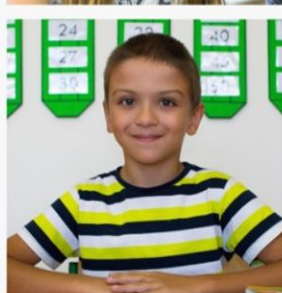
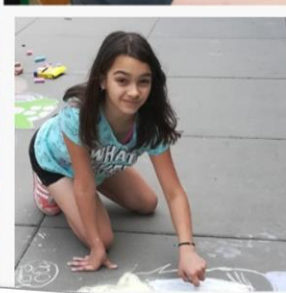
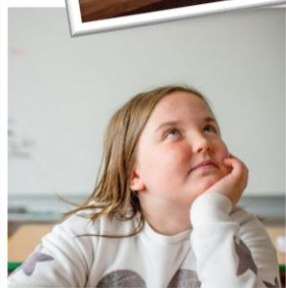
právě dobíhají poslední dny, kterými uzavřete jednu důležitou životní kapitolu a definitivně opustíte lavice místa, kde jste strávili téměř dvě třetiny svého života. A já měla tu příležitost tři roky s vámi být každý všední den, několik hodin denně. V mnohých případech jsem s vámi v těchto letech trávila přes den více času než vaši rodiče, kteří pracovali do večerních hodin. Měla jsem tedy příležitost formovat váš pohled na svět, hodnoty a morální kompas, rozšiřovat vaše hranice vědomostí, porozumění a empatie. To vše jsem se snažila dělat prostřednictvím různorodých výukových metod a forem výuky. Pamatuji si, jak jsem večery trávila hledáním inspirace na internetu, stříháním a laminováním nejrůznějších kartiček a různých her. Společně jsme překonávali překážky, oslavovali úspěchy a prožívali mnoho smíchu. Vzpomínám si, jak jsme se nasmáli, když jsme například vymýšleli reklamu na toaletní papír, hráli na potápěče, soutěžili ve skládání kartiček, zpívali lidové písně, tancovali apod. Zažili jsme spolu školy v přírodě v Šafránkově mlýně, exkurze do zahrad, vyráběli krmítka, chodili do divadla Polárka, na Den matek vyráběli přáníčka a dárčky a v zimě chodili k vánočnímu stromu na Svobodák (stejně jste se nejvíce těšili na „mekáč“). Ačkoli jsem vás učila já, byli jste to vy, kdo mi ukazoval, jakým způsobem se mohu stále rozvíjet jako pedagog. Některé dny s vámi pro mě totiž byly „pedagogickou výzvou“. Jste třída plná silných a energických osobností, každý z vás má svůj vlastní styl, temperament a způsob vyjádření. Musela jsem se naučit, že zlobit a testovat hranice mojí nervové soustavy je součástí vašeho procesu vyrůstání. Otázky a entuziasmus některých z Marků mi připomínaly, že učení je nekonečný proces a že i já jsem stále žákem. Každý den jsem navíc byla tak trochu dozorcem, psychologem, motivačním koučem, lékařem duše i těla, občas maminkou a specialistou na všechny druhy problémů. Snažila jsem se naučit vás respektu k pravidlům, porozumění důsledkům vašeho jednání a budování zdravých kamarádských vztahů. Doufám, že se mi alespoň něco z výše zmíněného povedlo a vy jste připraveni na výzvy, které vás čekají. Každý z vás si píše jedinečný příběh a má své vlastní sny a cíle. Bylo mi ctí být součástí Vašeho příběhu, který se teď už bude odvíjet dále jinde. Zároveň Vám děkuji, že jste mohli být moje „osudová“. Proč osudová? Kdybyste se zeptali učitele v důchodu, jací žáci chodili do úplně první třídy jeho pedagogické dráhy, určitě si vzpomene na jména a obličeje. Ta první je totiž pro něj osudová – stejně jako láska, na tu se nezapomíná. A právě vy jsme byli moje první. Ta, která zanechá stopu ve vašem srdci.

Děkuji Vám za to a přeji Vám, ať se další část vašeho životního příběhu píše přesně tak, jak si přejete.

Vaše třídní učitelka

Kateřina Helisová

Prolog

Ve chvíli, kdy jsem přemýšlela, jak nejlépe představit svoji třídu, dostaly se mi do rukou rozhovory redaktorů Armixxu. Ani chvíli jsme neváhala a uzmula jsem si je pro sebe. Jedná se totiž o zpověď kluků z mé třídy. Nejsou moc mluvní, ale snad se vám budou rozhovory líbit tak jako mně. Přesně toto je totiž má třída.

Rozhovor č. 1

Čau Maro, my jsme z časopisu Armixx a chtěli bychom se tě zeptat: Jak ti dopadly přijímačky?

Zdarec, no tak dostal jsem se na moji vysněnou školu, takže dopadly výborně!

Na co ses nejvíc připravoval?

Učil jsem se nejvíce na český jazyk.

A učil ses na všechno?

Ano, ale převážně na český jazyk.

A bál ses?

Ne, nebál, já se nikdy nebojím.

Děkujeme za rozhovor!

Já děkuji a na shledanou.

Rozhovor č. 2

Čau Štěpo, my jsme z časopisu Armixx a chtěli bychom se tě zeptat: Jak ti dopadly přijímačky?

Dobrý den, přijímačky dopadly výborně, dostal jsem se na školu, takže dobrý.

Učil ses?

Jo, jo...

Na co nejvíce?

Na český jazyk.

A bál ses?

Ne, nebál, já jsem věděl, že to dám, totiž.

Děkujeme za rozhovor.

Ano taky, na shledanou.

Rozhovor č. 3

Čau Jirko, my jsme z časopisu Armixx a chtěli bychom se tě zeptat: Jak ti dopadly přijímačky?

Ahoj, tak přijímačky mi nedopadly zrovna nejlépe.

A učil ses?

Ano.

Na jaký předmět nejvíc?

Na matematiku.

Bál ses?

Ne.

Děkujeme za rozhovor.

Zpovídali redaktori Armixxu Miroslav Štuk a Michal Jeřeta, 6. A

Epilog

Bylo jich 22, 14 děvčat a 8 hochů, kteří vyměnili mladou usměvavou blondátou paní učitelku z 1. stupně za o generaci zkušenější mírně šedivou učitelku stupně druhého. V prvním společném roce nás všechny překvapil Covid. Vídali jsme se proto jen přes obrazovku počítače. S některými jsme se pouze slyšeli a s některými ani neviděli, ani neslyšeli. Pandemie způsobila roční odloučení, které se promítlo i do dalších školních let. Doháněli jsme učivo, školní roky byly ochuzeny o společné akce a teprve až v osmičce jsme zažili první školu v přírodě, v devítce jeli do Prahy. Ani jsme se nenadáli a už tady byl další strašák. Přijímací zkoušky. Jak dopadly? Skvěle, jak jste se dozvěděli v předchozích řádcích.

Prožili jsme společně 4 roky, což je 40 měsíců, ještě více dnů, hodin, minut a vteřin společně strávených chviliek. V IX. C je 20 žáků, 12 děvčat a 8 chlapců.

„Tvoje třída je fajn,“ říkají mi kolegové. Vím to a jsem za ta slova ráda, přestože se někteří „nemusí“, jsou málomluvní, nebo zase „hodně mluvní“, za zády si říkají i ukazují své, když nemám dozor, tak hrají o malých přestávkách hokej, možná se těší, že už z tohoto ústavu vypadnou, možná taky ne. Těším se, až se tu objeví a řeknou, jak jim chybíme. Že je to utopie? No uvidíme. Každopádně mně bude po nich smutno.

A tak, Honzo, Míšo, Emo, Kristýno, Moni, Anežko, Adri, Štěpánko, Marku, Áďo, Kačko, Tome, Terko, Natálko, Dominiku, Jirko, Matyáši, Marku, Klárko, Štěpáne, přeji vám, abyste vykročili tou správnou nohou, tím správným směrem a potkali ty správné lidi. Ať se vám daří. Loučím se s vámi citátem Christiana Morgensterna:

Nezapomeňte, že smích je branou a úsměv dveřmi, kterými se dá do člověka propašovat mnoho dobrého.

Ještě pár chvil vaše třídní učitelka

Rozloučení s IX. D

Minulý rok na naší škole končily pouze dvě deváté třídy, letos máme dokonce čtyři. Jednou z nich je třída IX. D, která je složena jen z žáků z Ukrajiny. Jsme tedy jedna z mála škol, která ukrajinským dětem umožnila chodit do samostatné třídy, většinou jsou totiž ukrajinští žáci zařazováni samostatně do českých tříd.

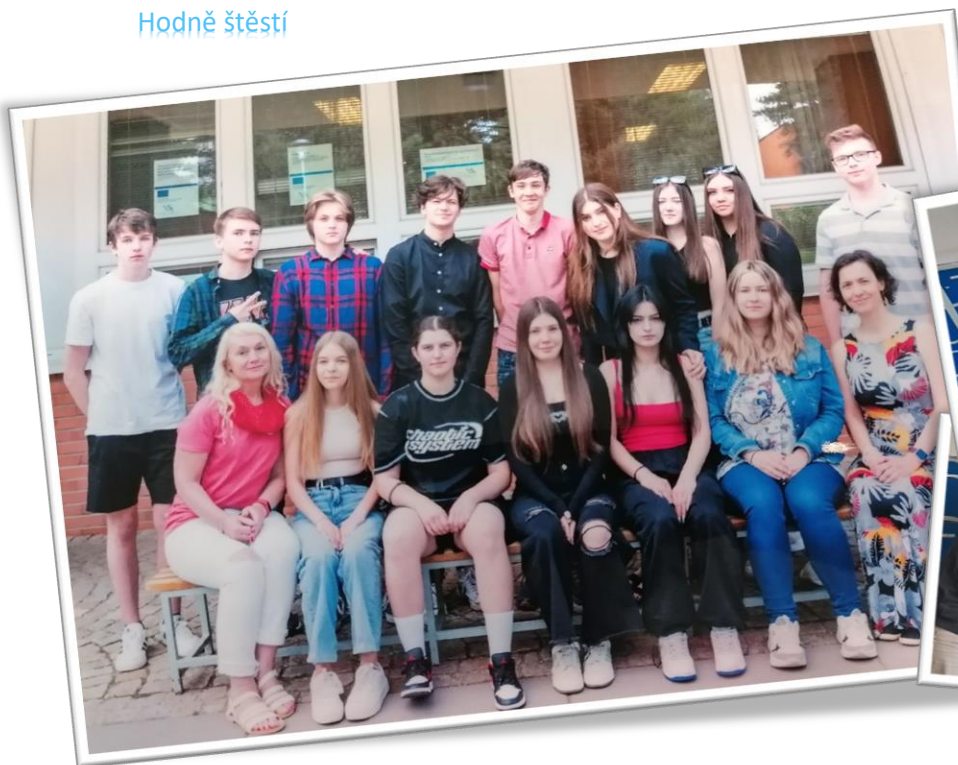
Když jsem se dozvěděla, že budu třídní učitelkou v této třídě, neměla jsem z toho upřímně dobrý pocit, protože jsem se nikdy osobně neměla možnost učit ruštinu, takže jsem se nejvíce obávala jazykové bariéry. Byla jsem ale ujištěna, že tito vybraní žáci již mají za sebou intenzivní jazykové kurzy, tím pádem by neměl být problém. Na začátku jsme se opravdu dorozumívali rukama nohama a často používali jazykové překladače, ale nyní na konci si myslím, že se již žáci umí domluvit celkem slušně.

A jací jsou noví žáci? Naprosto stejní jako naše české děti, mají své zájmy, slabé i silné stránky, dobré i špatné dny i nálady – jsou to prostě klasičtí „pubertáci“. Jedním se ale liší, tím, že museli opustit svou rodnou zemi, své kamarády a přátele, své rodiny, své mazlíčky, své kroužky a zájmy, prostě všechno, co měli rádi, a museli odejít do cizí země, kde většinou nikoho neznali a moc se ani neuměli dorozumět. Popravdě to si nikdo z nás tady ani nedovede představit a doufám, že se také nikdo nikdy do této situace nedostaneme.

Školní rok utekl jako voda, téměř všichni ze třídy se dostali na vybrané střední školy, a co jim tedy ještě popřát? Do dalších let vám ze srdce přeji, ať se vám povede splnit si své sny a ať máte vždy kolem sebe milé lidi, na které se můžete spolehnout a se kterými vám bude dobře – ať už tady u nás v Čechách, nebo na Ukrajině.

Hodně štěstí

Monika Komárková

Přehled úspěchů našich žáků v letošním školním roce 2022/2023

V letošním školním roce proběhlo velké množství školních kol soutěží, a to jak na prvním, i na druhém stupni. Mezi tradičními akcemi, jako jsou soutěže v rámci anglického jazyka, pěveckých, literárních, recitačních, sportovních, plaveckých, předmětových soutěží, Matematická olympiáda, Olympiáda v českém jazyce, Olympiáda v anglickém jazyce, Logická olympiáda, Matematický klokan, Přírodovědný Klokan, Zeměpisná olympiáda, Dějepisná olympiáda, Pangea, Mladý chemik, se objevila i IT olympiáda. Nesmíme zapomenout na Arménská má talent a pěveckou soutěž ŠD Zpívající hvězdička. O všech těchto akcích jste si již přečetli v našem časopise. V následujících řádcích je přehled žáků, kteří byli ve školních kolech nejlepší a reprezentovali naši školu ve vyšších kolech.

Říjen

Plavecké závody – 5. ročníky

Dívky – z 56 soutěžících:

1. místo – Vendula Urbánková, 5. A, Adéla Strnadová, 5. B, Kristýna Dastychová, 5. B

Hoši – z 59 soutěžících:

2. místo – Viktor Poláček, 5. A, Marek Vrážel, 5. A, Viktor Polcar, 5. A

1. místo – čtyřčlenná štafeta

Jižní Morava čte – literární soutěž krajské kolo

3. místo – Lucie Šebestová, 8. B

Listopad

Plavání – městské kolo

3. ročníky – Simeon Lozanov, Hubert Mareček, oba 3. C, Marie Bartoňová, 3. B

4. ročníky – Hugo Honek, Sofie Ludková, Barbora Horká, všichni 4. A

5. ročníky – Vojtěch Poláček, Marek Vrážel, Viktor Polcar, Vendula Urbánková, Jana Dvořáková, všichni 5. A

Plavání – krajské závody ZŠ

1. místo – Adam Rak, 9. B, Ema Zatloukalová, 7. B, Barbora Dokoupilová, 9. B, Adam Řiháček, 8. B, Valerie Semotamová, Šimon Tkaný, Valerie Vlčková, Roman Hlávka, všichni 9. B

2. místo – Natálie Křepelková, 8. B, Martin Novák 8. B, Šimon Melichar, 9. B, Lucie Nečasová, 8. B

Pythagoriáda – městské kolo

7. ročník – Martin Blecha, 7. A, Filip Šamánek, 7. A, David Relovský, 7. C

9. ročník – Roman Hlávka, 9. B, Jiří Ukropec, 9. B, Kateřina Pacasová, 9. C

Prosinec

Sudoku – městské kolo

Martin Blecha, 7. A, Michael Štěpánek, 7. B, Jakub Kandrnál, 8. C, Adriana Loskorich, 9. C

Mladý chemik

Kateřina Pacasová, Adriana Loskorich, Marek Musil, všichni 9. C

Únor

Zpívající hvězdička – obvodní kolo (ŠD)

3. místo – Natálie Semerádová, 2. A

Duben

Olympiáda v ČJ – okresní kolo

Ondřej Foltin, 9. B

OVOV – okresní kolo

1. místo – Ema Zatloukalová, 7. B, Valerie Vlková, 9. B, Adam Dastych, 9. B, Adam Řiháček, 8. B, René Polák
2. místo – Barbora Dokoupilová, 9. B, Klára Šamánková, 4. A, Hugo Honek, 4. A
3. místo – Michaela Fedorková, 7. B, Francesco Polák 8. C
1. místo – celá skupina ZŠ Arménská – postup do krajského kola

Matematická olympiáda – městské kolo

Nádvorník, 7. B, Otoupalík, 6. C

Karlovarský skřivánek – krajské kolo pěvecké soutěže

Anna Marie Dolinková, 9. B

Florbal – okresní kolo

6. místo – Jakub Soukup, 3.C, Radek Juřica, 3. A, Marek Pachola, Marek Mezník, René Polák, Samuel Špenár, Tomáš Vráblík, všichni 5. A, Pavel Zvěřina, 5. C

OVOV – krajské kolo

1. místo – René Polák, 5. A
2. místo – Klára Šamánková, 4. A, Hugo Honek, 4. A,
3. místo – Sofie Ludková, 4. A, Vendula Urbánková, 5. A, Lukáš Kopeček, 5. B

Květen

Závody v atletice Pohár rozhlasu – obvodní kolo

1. místo – Hynek Žlůva, 9. B, Ondřej Zicha, 9. B, Leontýna Hladká, 7. B,
2. místo – Michaela Fedorková, 7. B, Yehor Kochetov, 7. A, Lucie Nečasová, 8. B,
3. místo – Adam Dastych, 9. B, Vojtěch Žlůva, 9. B, Ivana Hřebíčková, 7. B, Valerie Vlková, 9. B

Závody v atletice Pohár rozhlasu – okresní kolo

2. místo – Adam Řiháček, 8. B
3. místo – Hynek Žlůva, 9. B

Závody v atletice Pohár rozhlasu – krajské kolo

3. místo – Hynek Žlůva, 9. B

OVOV – krajské kolo

1. místo – Adam Dastych 9. B, 2. místo Ema Zatloukalová, 7. B, Valerie Zatloukalová, 8. B, Valerie Vlková, 9. B, René Polák, 5. A
4. místo – celá skupina ZŠ Arménská – postup do celostátního kola

Červen

Pangea – celorepublikové finále

Martin Blecha, 7. A

časopis Armix vyhlašuje

Fotosoutěž

POSÍLEJ

kategorie děti
kategorie dospělí

armix@zsarmenska.cz

uzávěrka: 15. září 2023

Těšíme se

Červen

Vysvědčení – pro někoho první a pro jiné poslední

Červenec + srpen

Hurá, už jsou tu!
Prázdniny, prázdniny,
prázdniny!

Září

Nový školní rok – pro někoho první a pro jiné poslední...

Vítězové Detektiva Armexxxe:

Nejvíce hlasujících: třída 3. A, nejlepší článek: Rozhovory Armixxu – redakce

Výherci: Barbora Horká, 4. A, Iva Melounová, 6. A, p. uč. Martin Orság, tatínek Terezy Fišerové, 3. A

Redakce Armixxu: Ivana Coufalová -couf-, Lenka Vašíčková -vaš-, Monika Komárková MK, 9. A: Lukáš Foltin, Lukáš Polanský, 7. A: Martin Blecha -mab-, Jakub Kareš -kar-, Filip Šamánek -fis-, 6. A: Hana Bierová -bier-, Tomáš Boreš -bor-, Julie Horká -hor-, Tomáš Juřica -jur-, Ondřej Matějka, Iva Melounová -meli-, Simona Proboštová -prob-, Michaela Soukupová -soukmi-, Miroslav Štuk -štu-, Lucie Šebestová -šeb-, 3. A: Adéla Brodská, Petr Bier, Adéla Dvořáková, Tereza Fišerová, Daniel Havlíček, Julie Hryha, Jan Jeřeta, Radek Juřica, Tobiáš Jan Klusák, Isabella Karešová, Šimon Ondráček, Nikol Osvaldová, Simona Prudká, 3. B: Filip Brandejs, 3. C: Magdalena Murčová, Veronika Rozprýmová, Jakub Soukup, 4. A: Barbora Horká, Jana Marková

*Uzávěrka příštího čísla:
15. října 2023*

armix@zsarmenska.cz